14-05-2017

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε′ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (τῆς Σαμαρείτιδος).

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

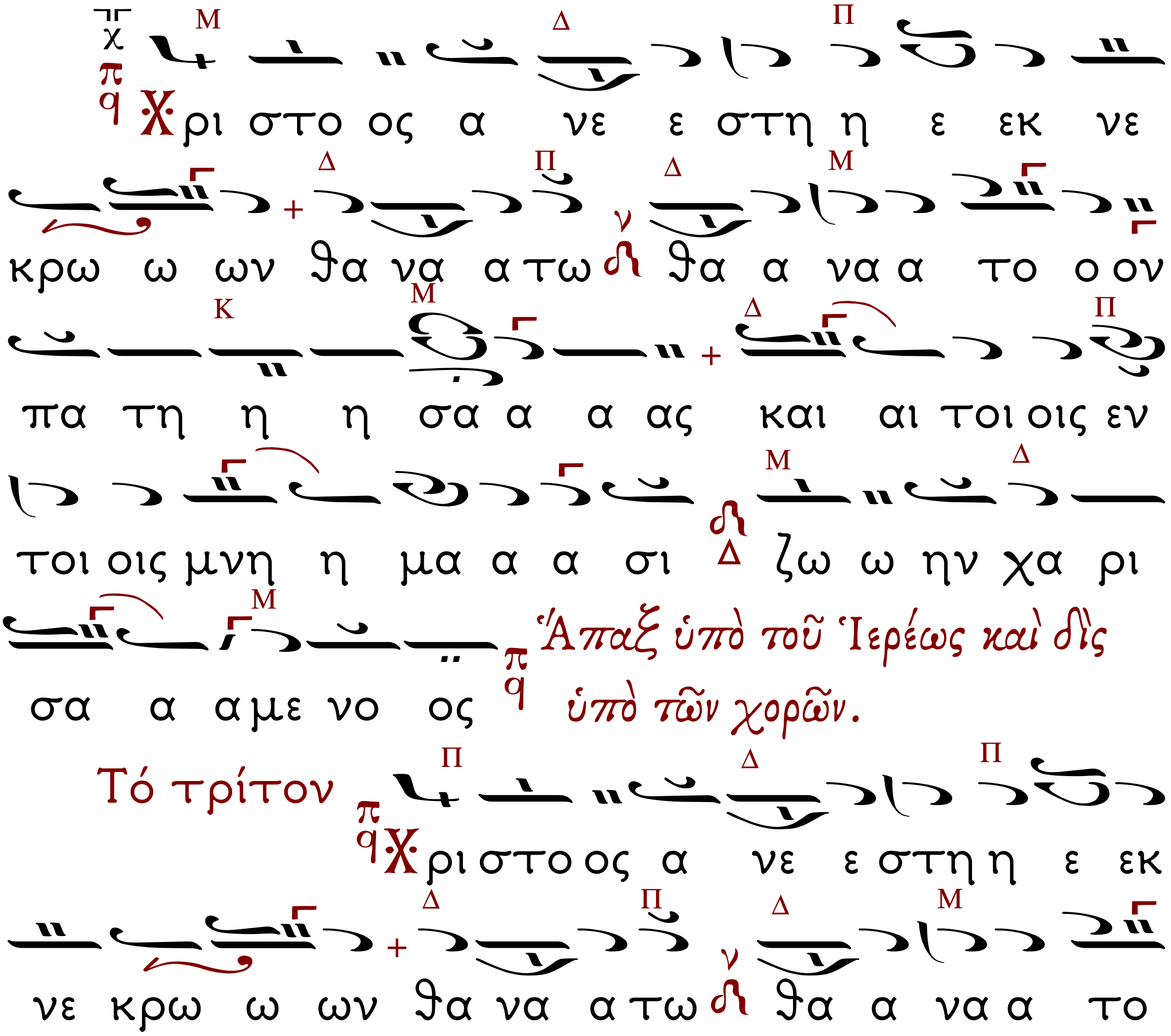

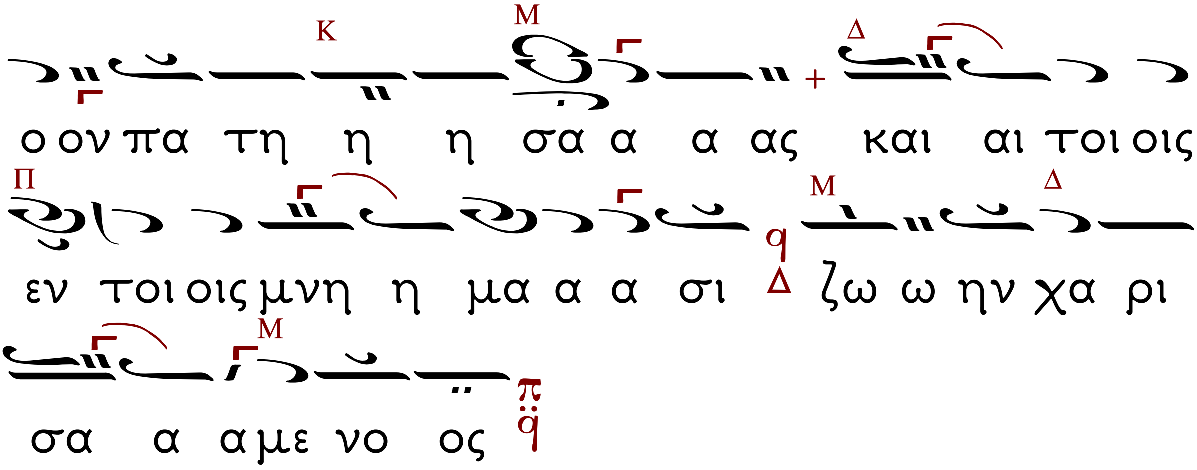

Ψαλμὸς ργʹ (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ᾿ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

ᾎσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (……), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. δ' Νη

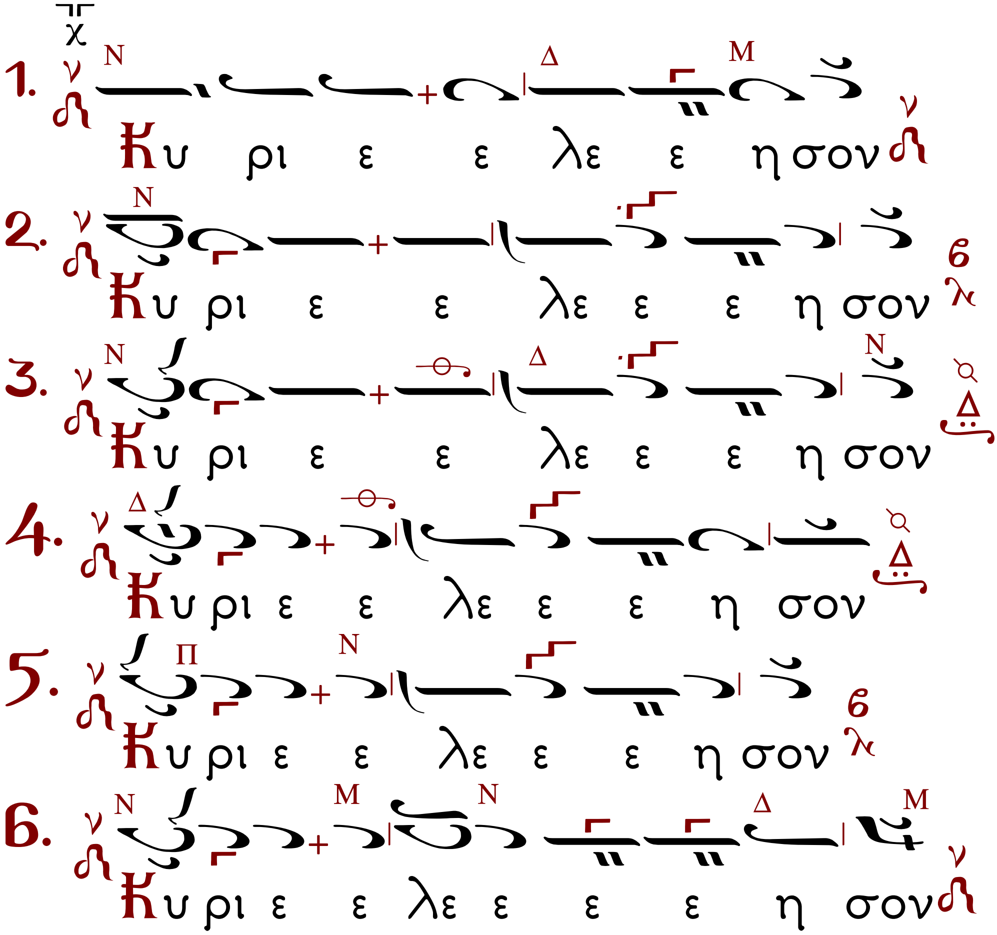

ΕΤΕΡΑ

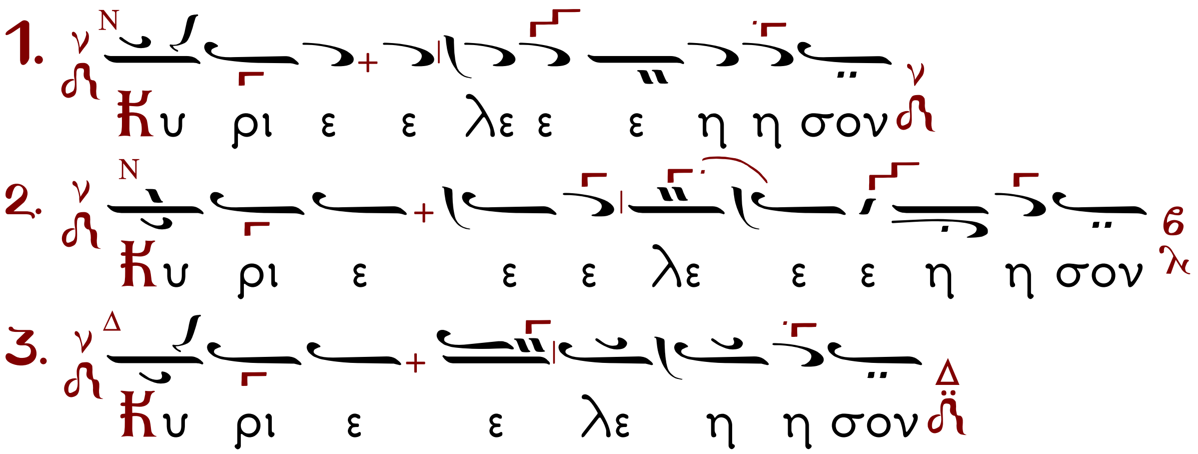

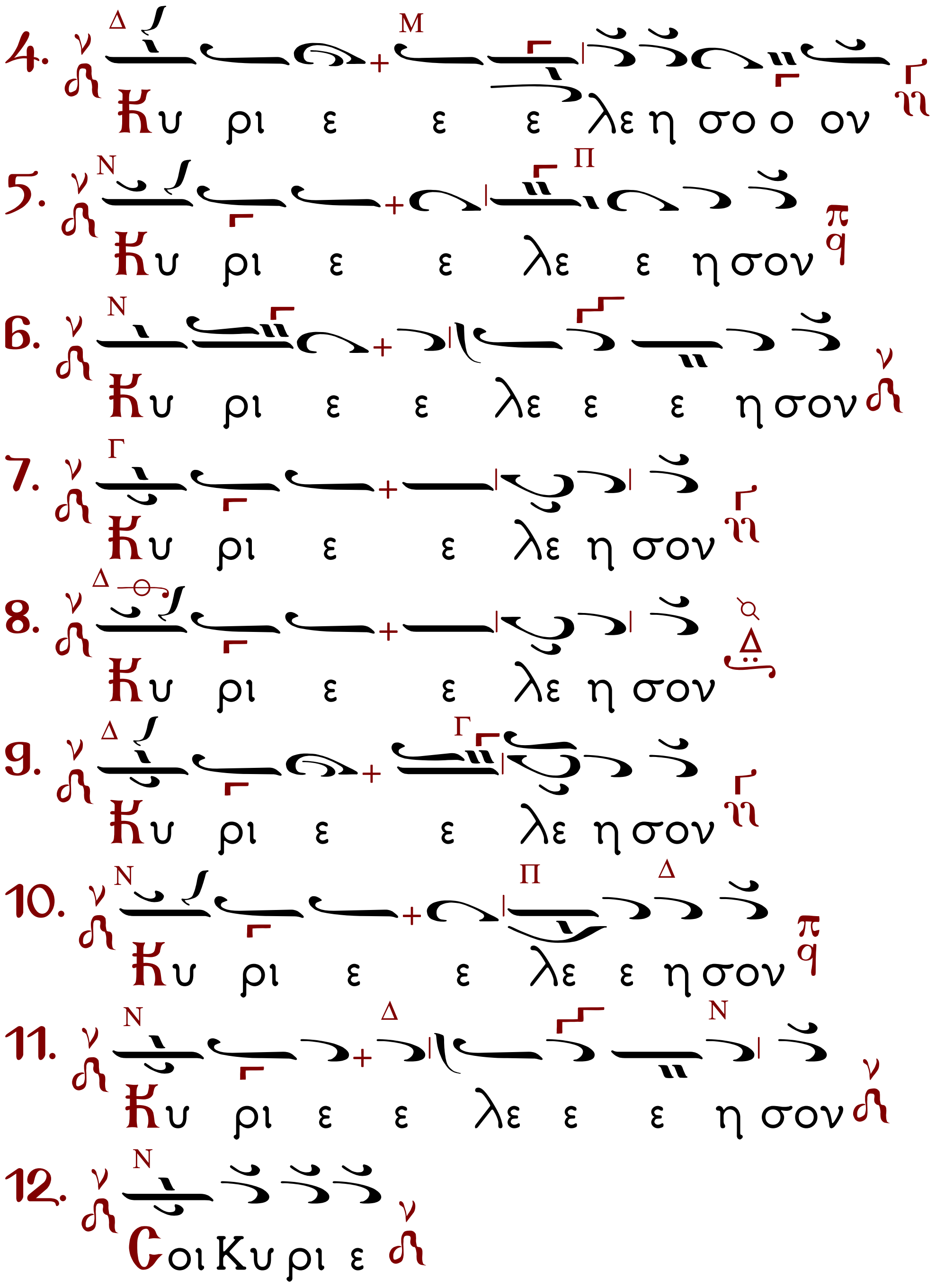
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος Πα

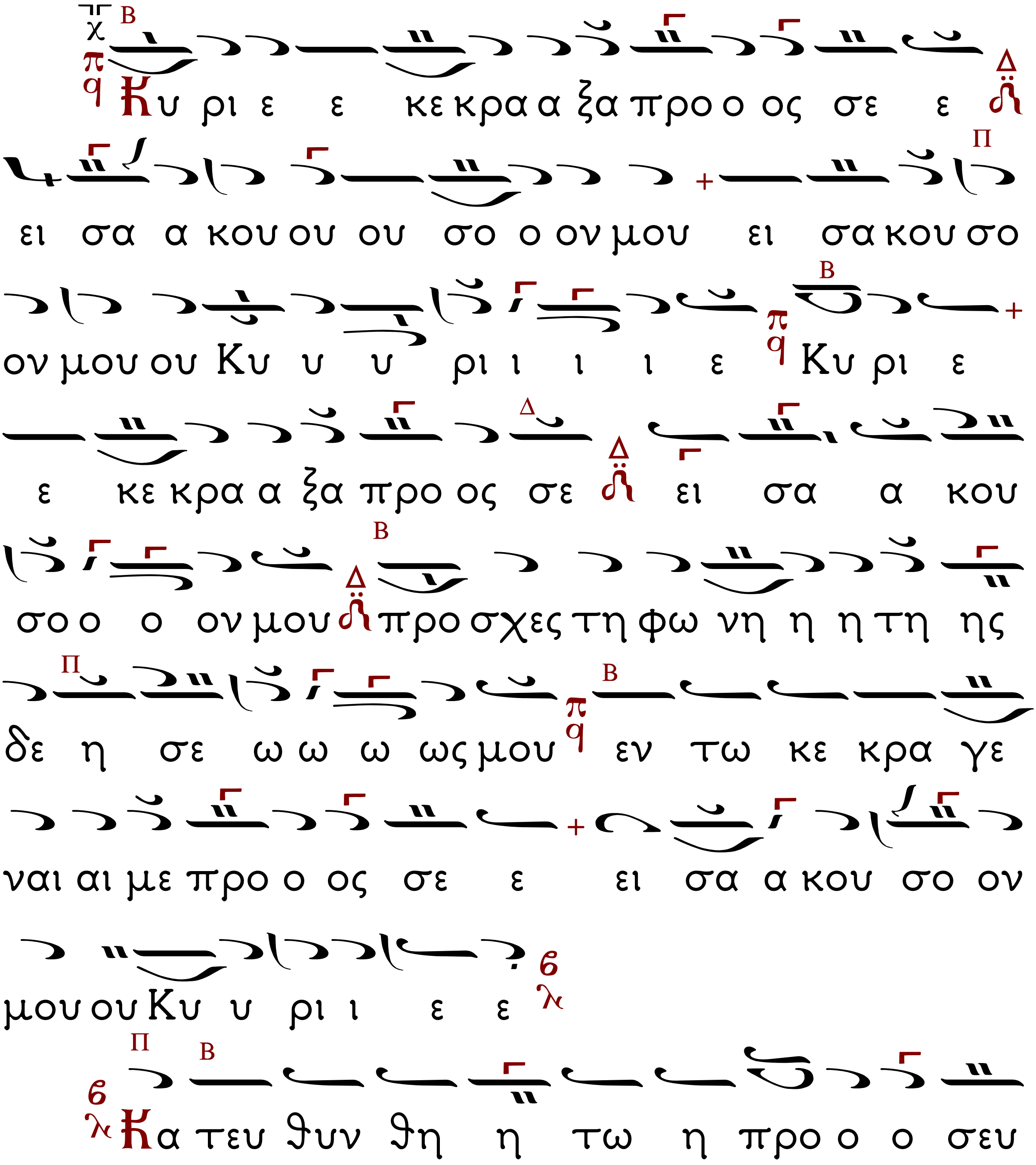

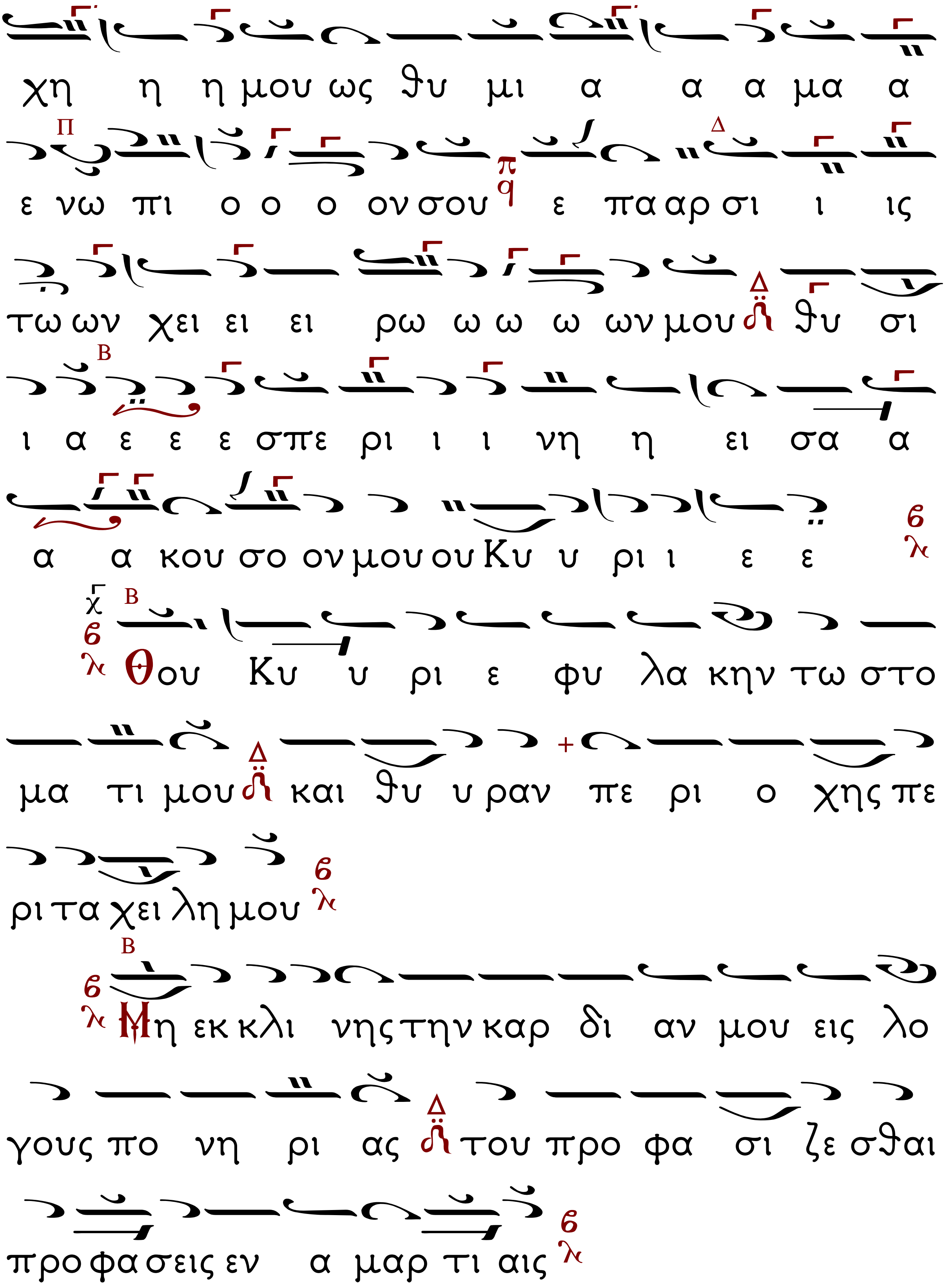
χη η η μου ως θυ μι α α α μα α
ε νω πι ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις
των ων χει ει ει ρω ω ω ω ων μου θυ σι
ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο
μα τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε
ρι τα χει λη μου
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι
προ φα σεις εν α μαρ τι αις

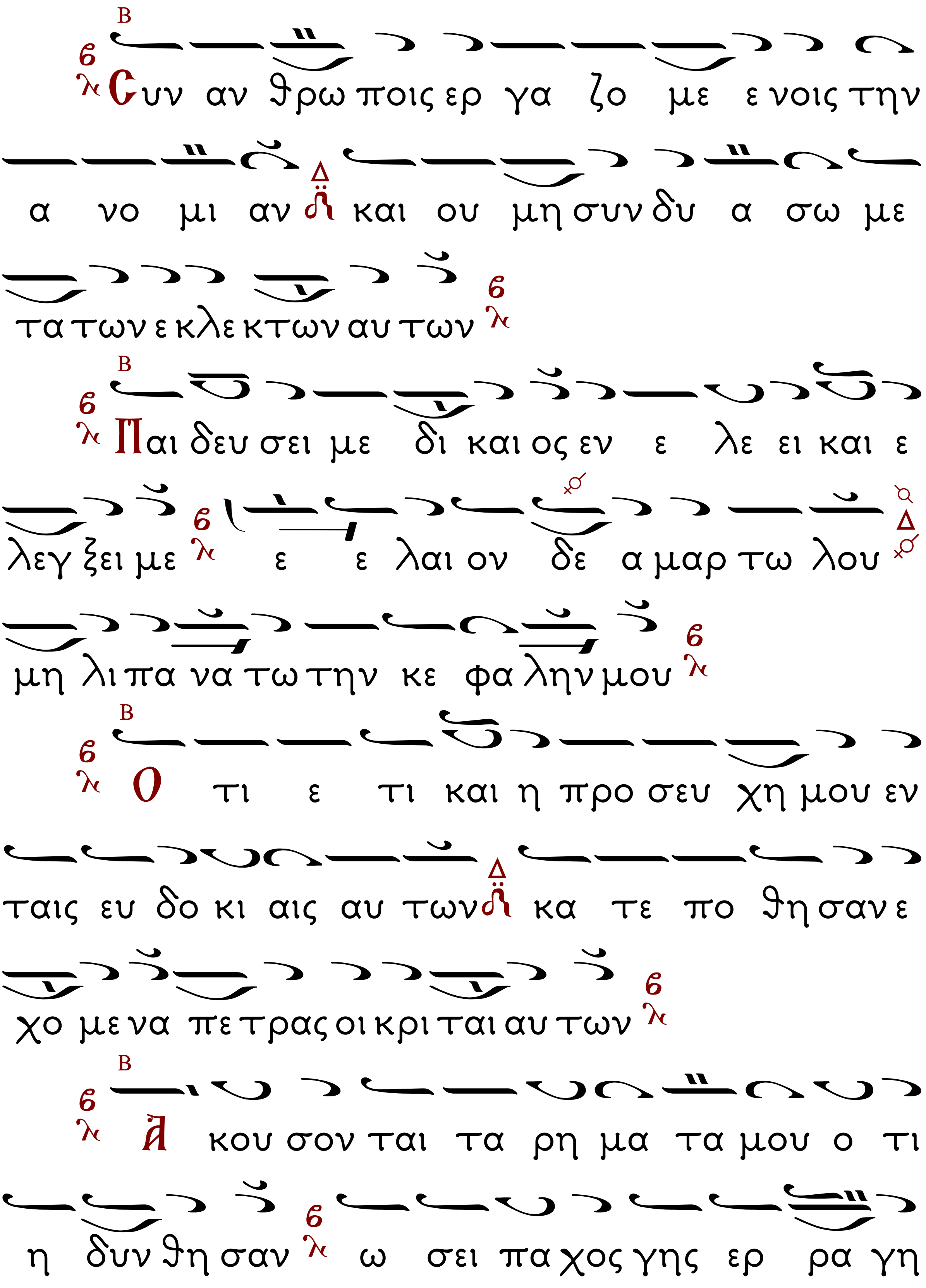
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την
α νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με
τα των ε κλε κτων αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να τω την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε
χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν

τα νε λεις την ψυ χην μου

Φυ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω

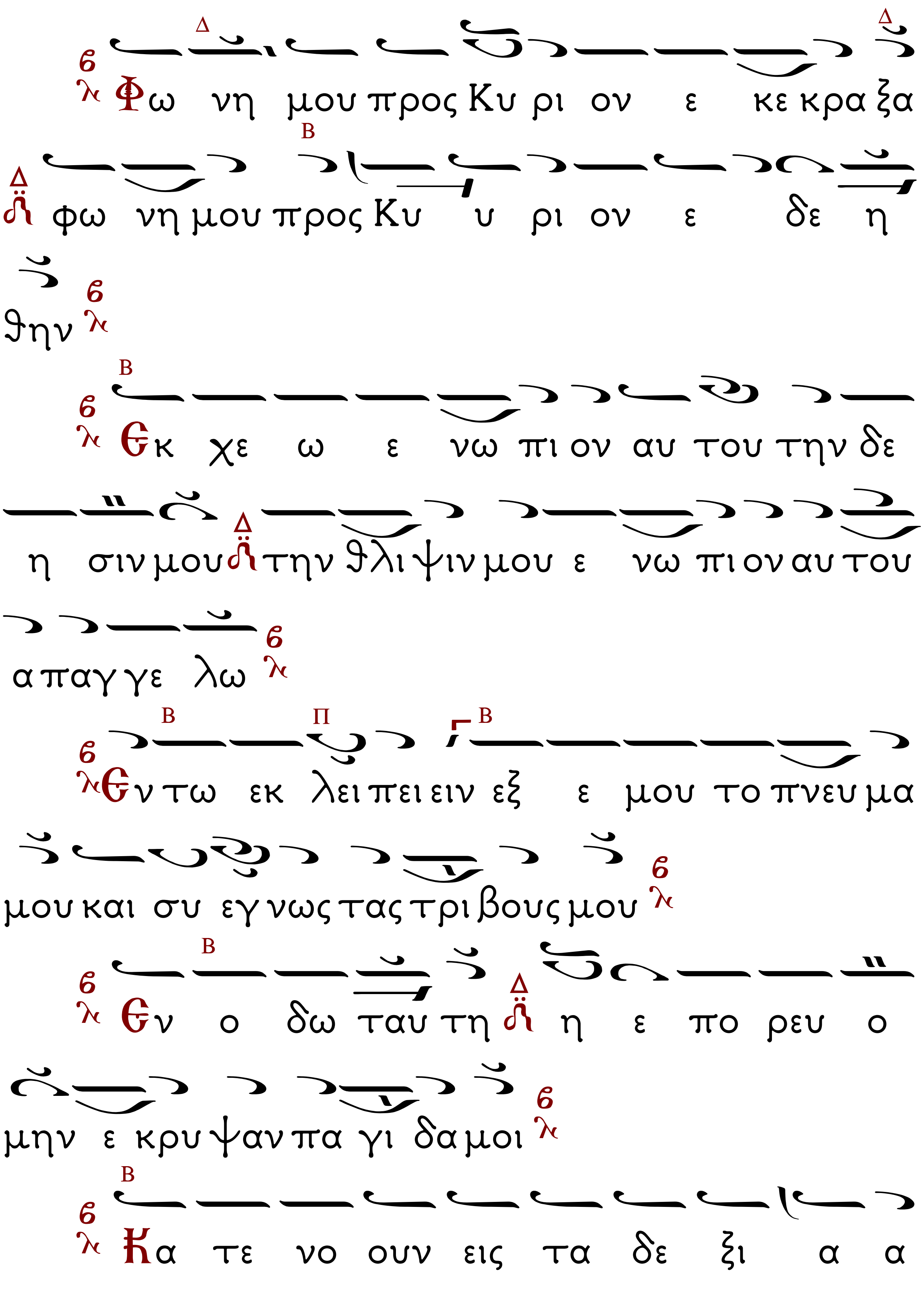
Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα
φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η
θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του
α παγ γε λω
Εν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ εγ νως τας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο
μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α

και ε πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι

γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε ε στιν ο εκ ζη των ων την ψυ χην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ υ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η

εν γη ζων των

Προ σχες προς την δε η σιν μου

ο ο τι ε τα πει νω θην σφο δρα

Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με

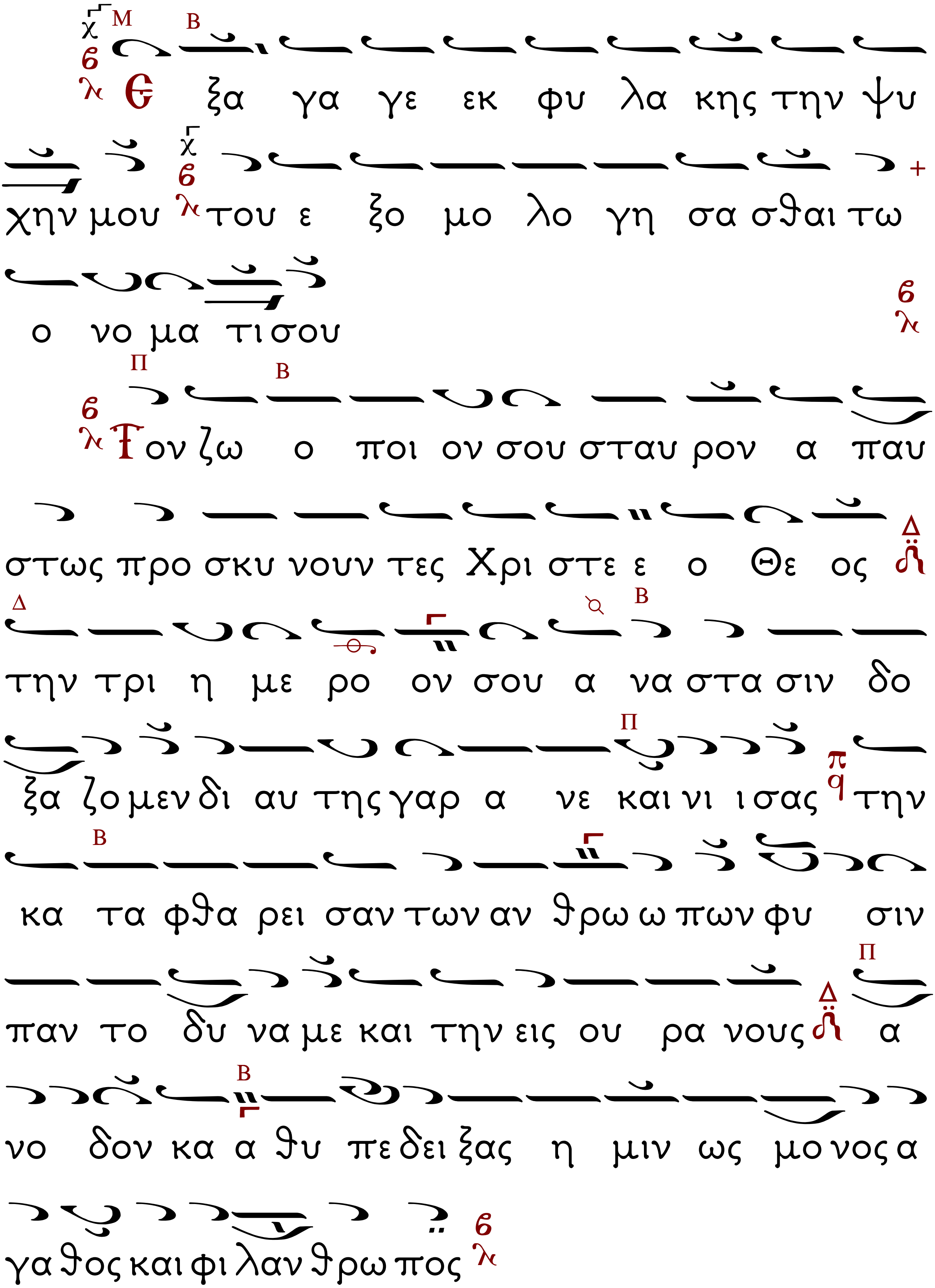
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
χην μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω
ο νο μα τι σου
Τον ζω ο ποι ον σου σταυ ρον α παυ
στως προ σκυ νουν τες Χρι στε ε ο Θε ος
την τρι η με ρο ον σου α να στα σιν δο
ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και νι ι σας την
κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων φυ σιν
παν το δυ να με και την εις ου ρα νους α
νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α
γα θος και φι λαν θρω πος

Ε με υ πο με νου σι δι και οι
ε ως ου αν τα πο δως μοι
Του ξυ λου της πα ρα κο ης Δι το ε πι
τι μι ον ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω του σταυ
ρου ε κου σι ως προ ση λω θεις και εις Α δου
κα τελ θων δυ να τε του ου θα να του τα δε
σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ
νου ου μεν Δι την εκ νε κρω ων σου α να
στα σιν εν α γαλ λι α σει βο ων τες παν το
δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι
Ε βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι

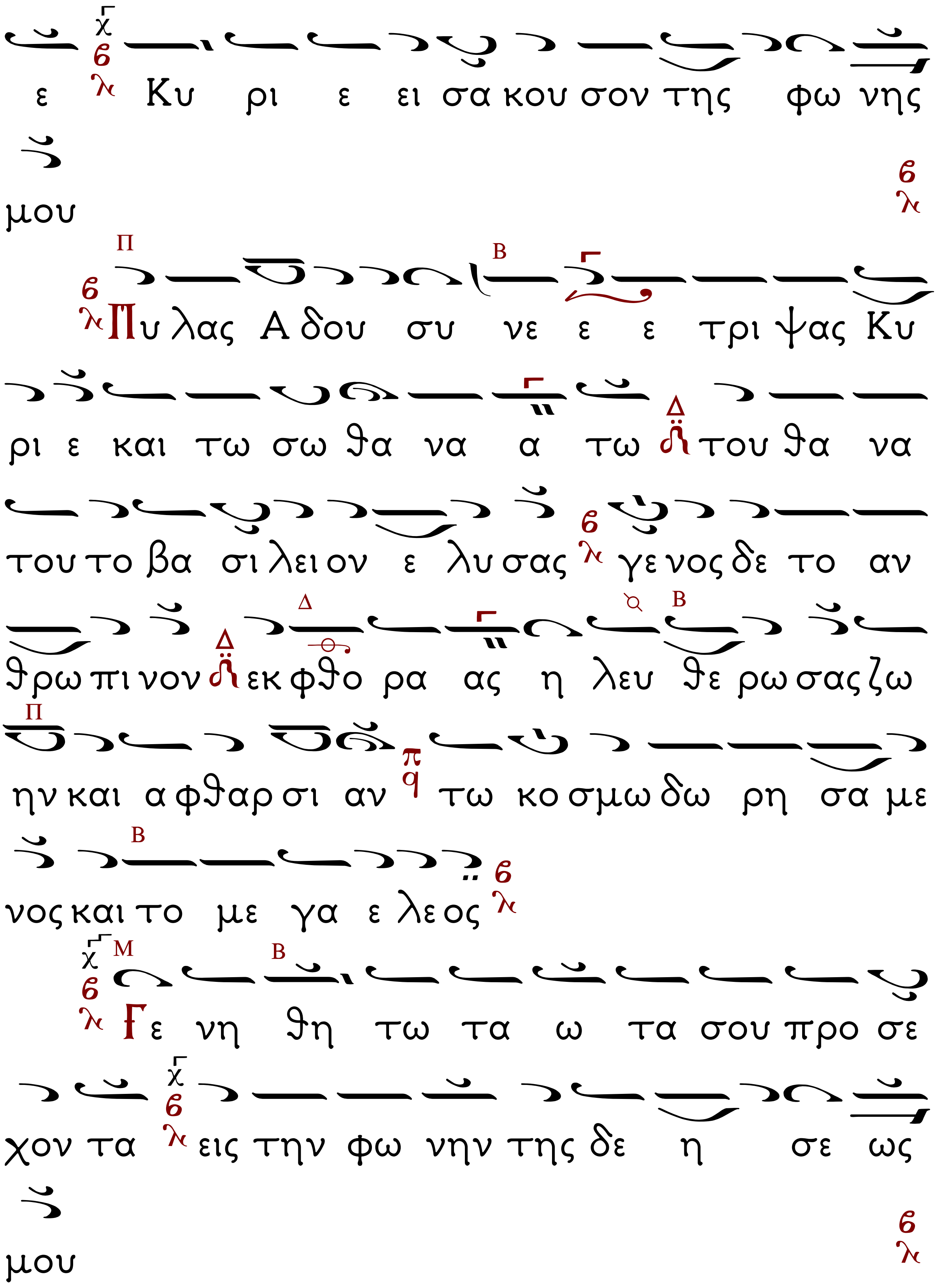
ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης
μου
Πυ λας Α δου συ νε ε ε τρι ψας Κυ
ρι ε και τω σω θα να α τω του θα να
του το βα σι λειον ε λυ σας γε νος δε το αν
θρω πι νον εκ φθο ρα ας η λευ θε ρω σας ζω
ην και α φθαρ σι αν τω κο σμω δω ρη σα με
νος και το με γα ε λε ος
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
χον τα εις την φω νην της δε η σε ως
μου

Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του
Σω τη ρος τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης ε
λυ τρω ω θη η μεν των του Α δου α λυ των δε
σμων και α α φθαρ σι αν και ζω ην παν τες ε
λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις και τα
φεις και α να στας σω σον η μας τη α να
στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε

Στιχηρά προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
Ἦχος δ'. Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στίχ. Ε αν α νο μι ας πα ρα τη
ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο
στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα
σμος ε στιν

Πα ρε στιν η με σο της η με ρων των
εκ σω τη ρι ου αρ χο με ε νων ε γερ σε
ως Πεν τη κο στη δε τη θει α σφρα γι ζο
με ε νων και λαμ πει τας λαμ προ τη τας αμ
φο τε ρω θεν ε χου σα και ε νου σα τας
δυ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ φαι αι νου

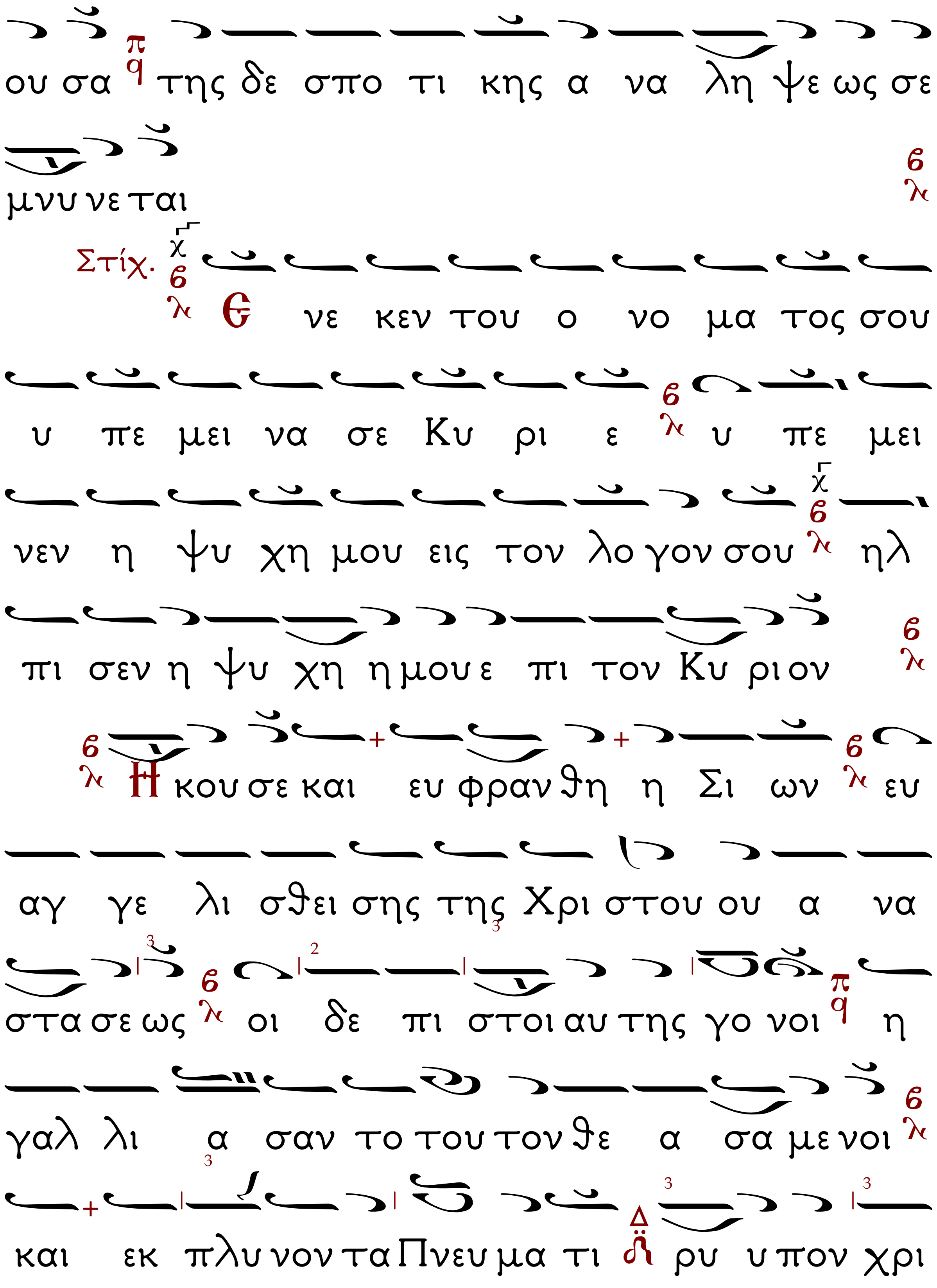
ου σα της δε σπο τι κης α να λη ψε ως σε
μνυ νε ται
Στίχ. Ε νε κεν του ο νο μα τος σου
υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει
νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ
πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον
Η κου σε και ευ φραν θη η Σι ων ευ
αγ γε λι σθει σης της Χρι στου ου α να
στα σε ως οι δε πι στοι αυ της γο νοι η
γαλ λι α σαν το του τον θε α σα με νοι
και εκ πλυ νον τα Πνευ μα τι ρυ υ πον χρι

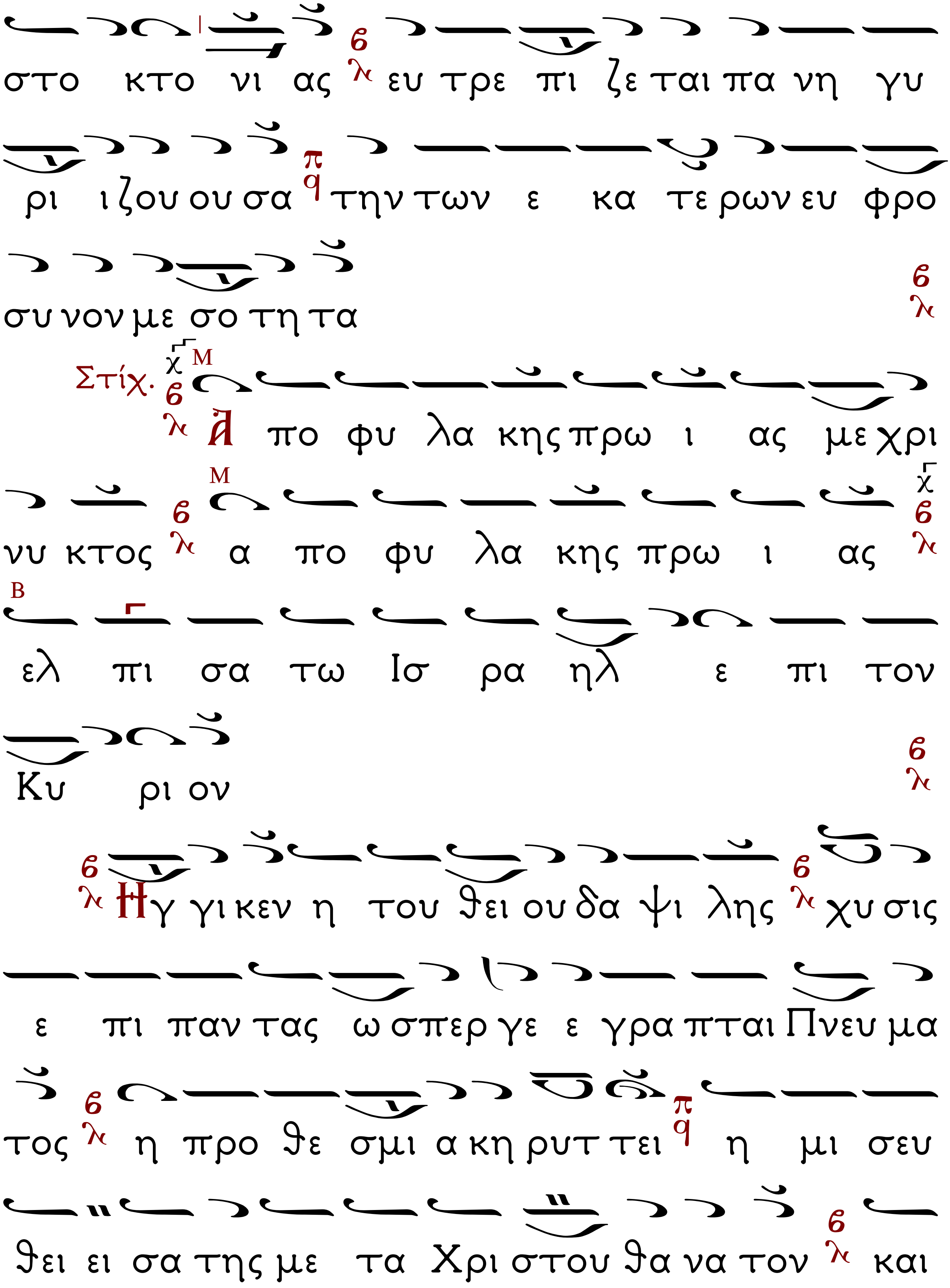
στο κτο νι ας ευ τρε πι ζε ται πα νη γυ
ρι ι ζου ου σα την των ε κα τε ρων ευ φρο
συ νον με σο τη τα
Στίχ. Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον
Κυ ρι ον
Ηγ γι κεν η του θει ου δα ψι λης χυ σις
ε πι παν τας ω σπερ γε ε γρα πται Πνευ μα
τος η προ θε σμι α κη ρυτ τει η μι σευ
θει ει σα της με τα Χρι στου θα να τον και

τα φην και α να στα σιν παρ αυ του δε δο

με νης α ψευ δους μα θη ταις υ πο σχε ε σε ε

ως την του Πα ρα κλη του δη λου σης ε πι φα

νει αν

Εἶτα τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος.

πα α τη η η του ο ο ο ο φε ε ε ε

ως ηγ γι κενουν η Σα μα ρει τις αν τλη η

σαι αι υ υ υ δωρ ην ι δω ων ε ε φη η ο Σω

τηρ δος μοι υ δωρ ποι ειν κα γω υ δα τος

αλ λο με ε νου ου εμ πλη η η η σω ω ω

ω σε και εις την πο λιν δρα μου σα η σω

ω ω ω φρων τοις ο χλοις α νηγ γει λεν ευ

θυς δευ τε ι δε τε Χρι στον τον Κυ υ ρι ι

ο ον τον Σω τη ρα τω ων ψυ χω ω ω ων

η η η η μων

Ἦχος Δι

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

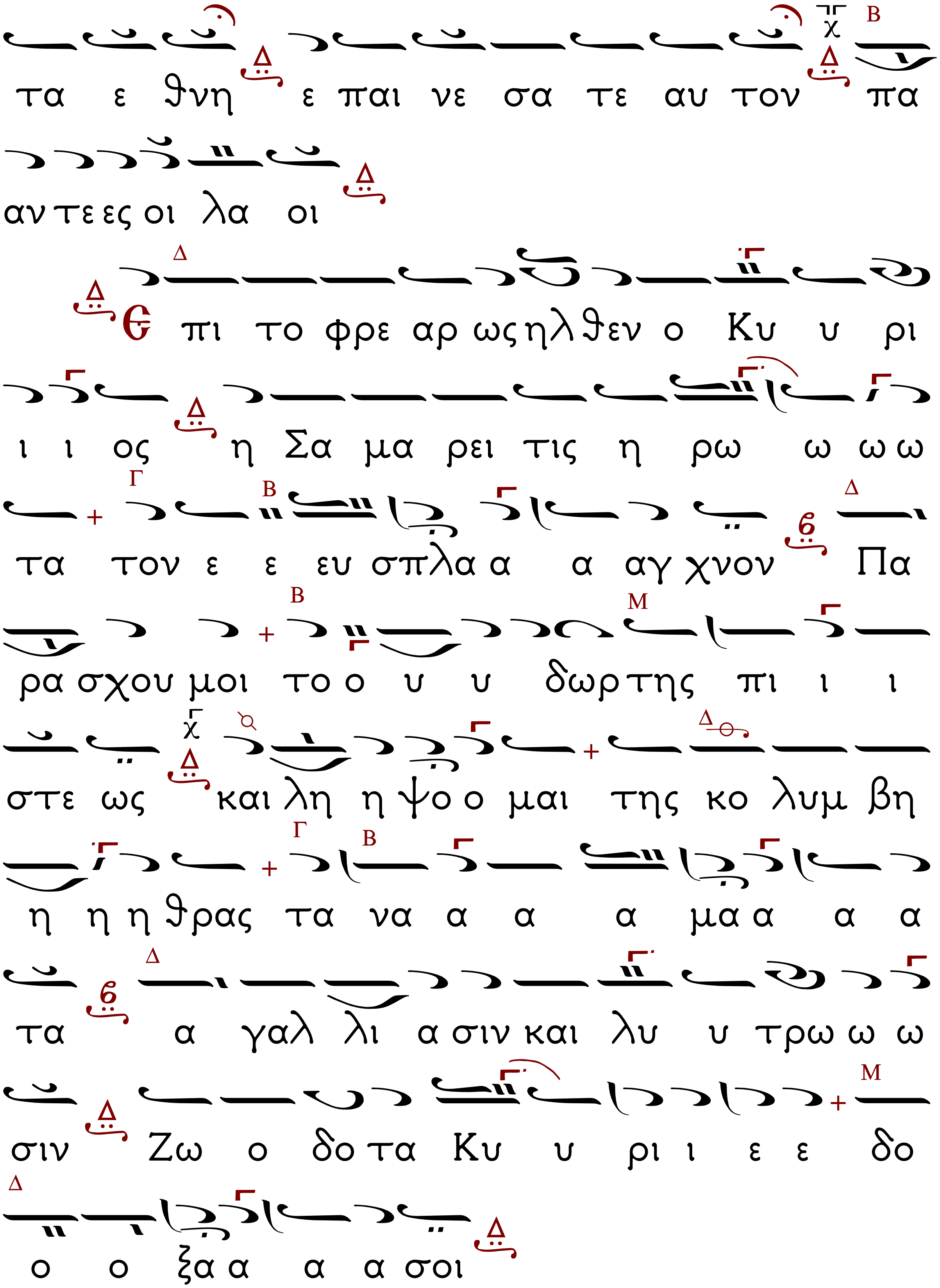
τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα
αν τε ες οι λα οι
Ε πι το φρε αρ ως ηλ θεν ο Κυ υ ρι
ι ι ος η Σα μα ρει τις η ρω ω ω ω
τα τον ε ε ευ σπλα α α αγ χνον Πα
ρα σχου μοι το ο υ υ δωρ της πι ι ι
στε ως και λη η ψο ο μαι της κο λυμ βη
η η η θρας τα να α α α μα α α α
τα α γαλ λι α σιν και λυ υ τρω ω ω
σιν Ζω ο δο τα Κυ υ ρι ι ε ε δο
ο ο ξα α α α σοι

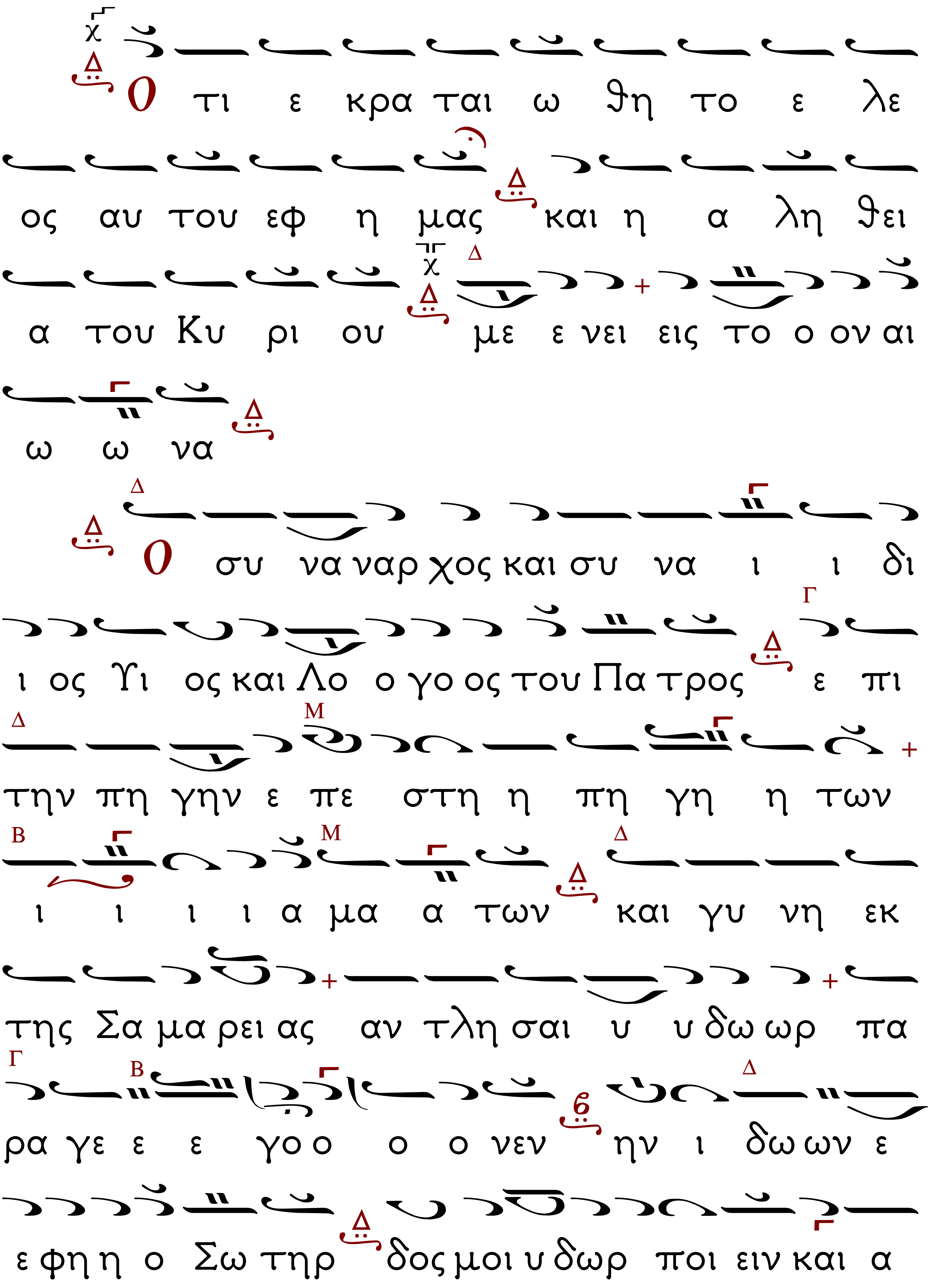
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η η μας και η α λη θει
α του Κυ ρι ου με ε νει εις το ο ον αι
ω ω να
Ο συ να ναρ χος και συ να ι ι δι
ι ος Υι ος και Λο ο γο ος του Πα τρος ε πι
την πη γην ε πε στη η πη γη η των
ι ι ι ι α μα α των και γυ νη εκ
της Σα μα ρει ας αν τλη σαι υ υ δω ωρ πα
ρα γε ε ε γο ο ο ο νεν ην ι δω ων ε
ε φη η ο Σω τηρ δος μοι υ δωρ ποι ειν και α

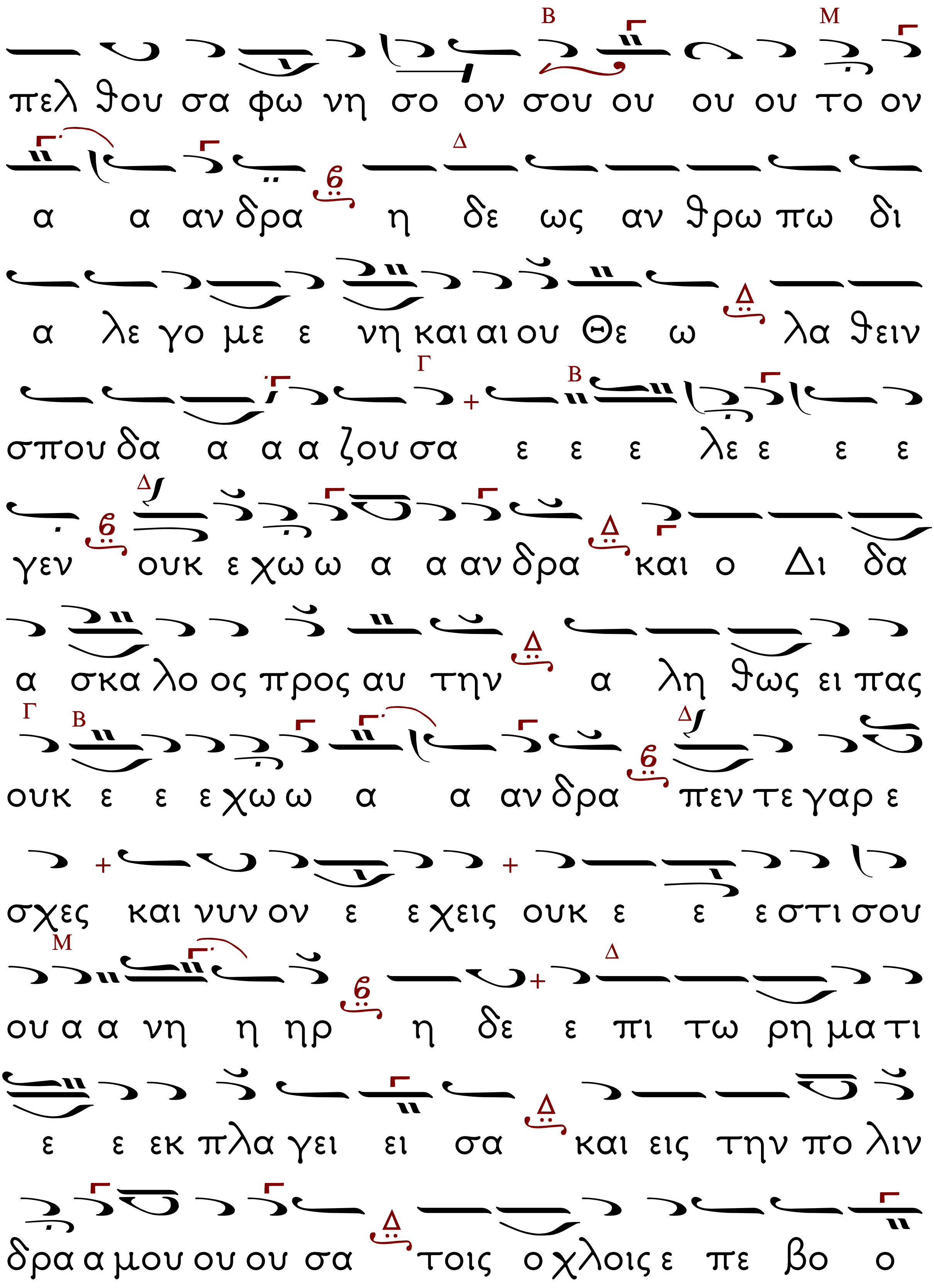
πελ θου σα φω νη σο ον σου ου ου ου το ον
α α αν δρα η δε ως αν θρω πω δι
α λε γο με ε νη και αι ου Θε ω λα θειν
σπου δα α α α ζου σα ε ε ε λε ε ε ε
γεν ουκ ε χω ω α α αν δρα και ο Δι δα
α σκα λο ος προς αυ την α λη θως ει πας
ουκ ε ε ε χω ω α α αν δρα πεν τε γαρ ε
σχες και νυν ον ε ε χεις ουκ ε ε ε στι σου
ου α α νη η ηρ η δε ε πι τω ρη μα τι
ε ε εκ πλα γει ει σα και εις την πο λιν
δρα α μου ου ου σα τοις ο χλοις ε πε βο ο

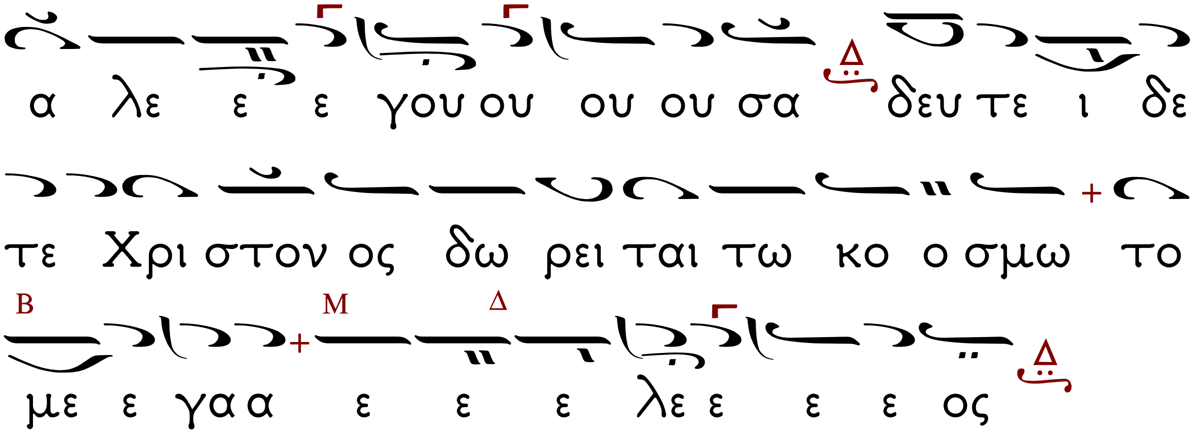
α λε ε ε γου ου ου ου σα δευ τε ι δε
τε Χρι στον ος δω ρει ται τω κο ο σμω το
Β Μ Δ
με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος πλ. α' Πα

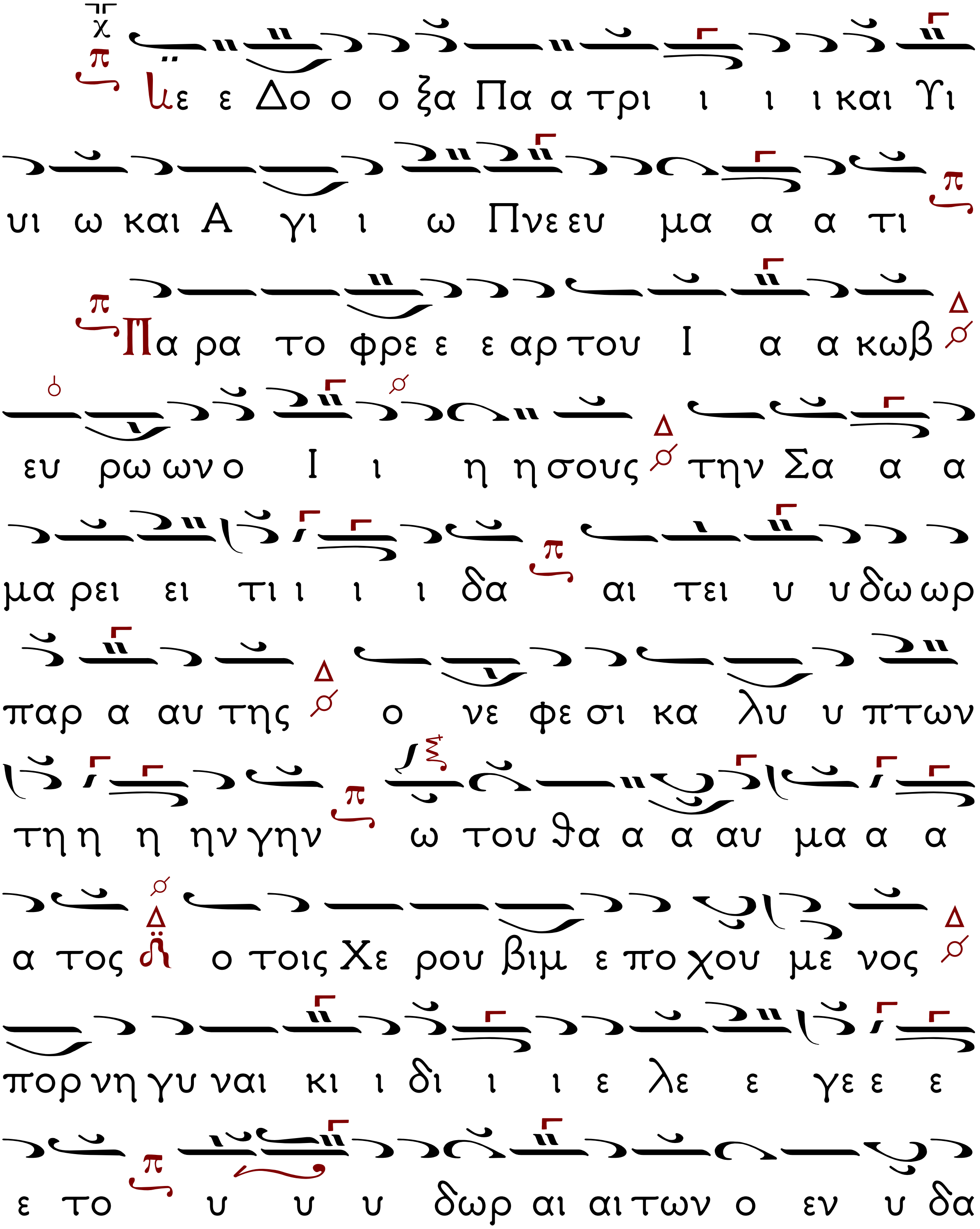
Νε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι
υι ω και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Πα ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α κωβ
ευ ρω ων ο Ι ι η η σους την Σα α α
μα ρει ει τι ι ι ι δα αι τει υ υ δω ωρ
παρ α αυ της ο νε φε σι κα λυ υ πτων
τη η η ην γην ω του θα α α αυ μα α α
α τος ο τοις Χε ρου βιμ ε πο χου με νος
πορ νη γυ ναι κι ι δι ι ι ε λε ε γε ε ε
ε το υ υ υ δωρ αι αι των ο εν υ δα

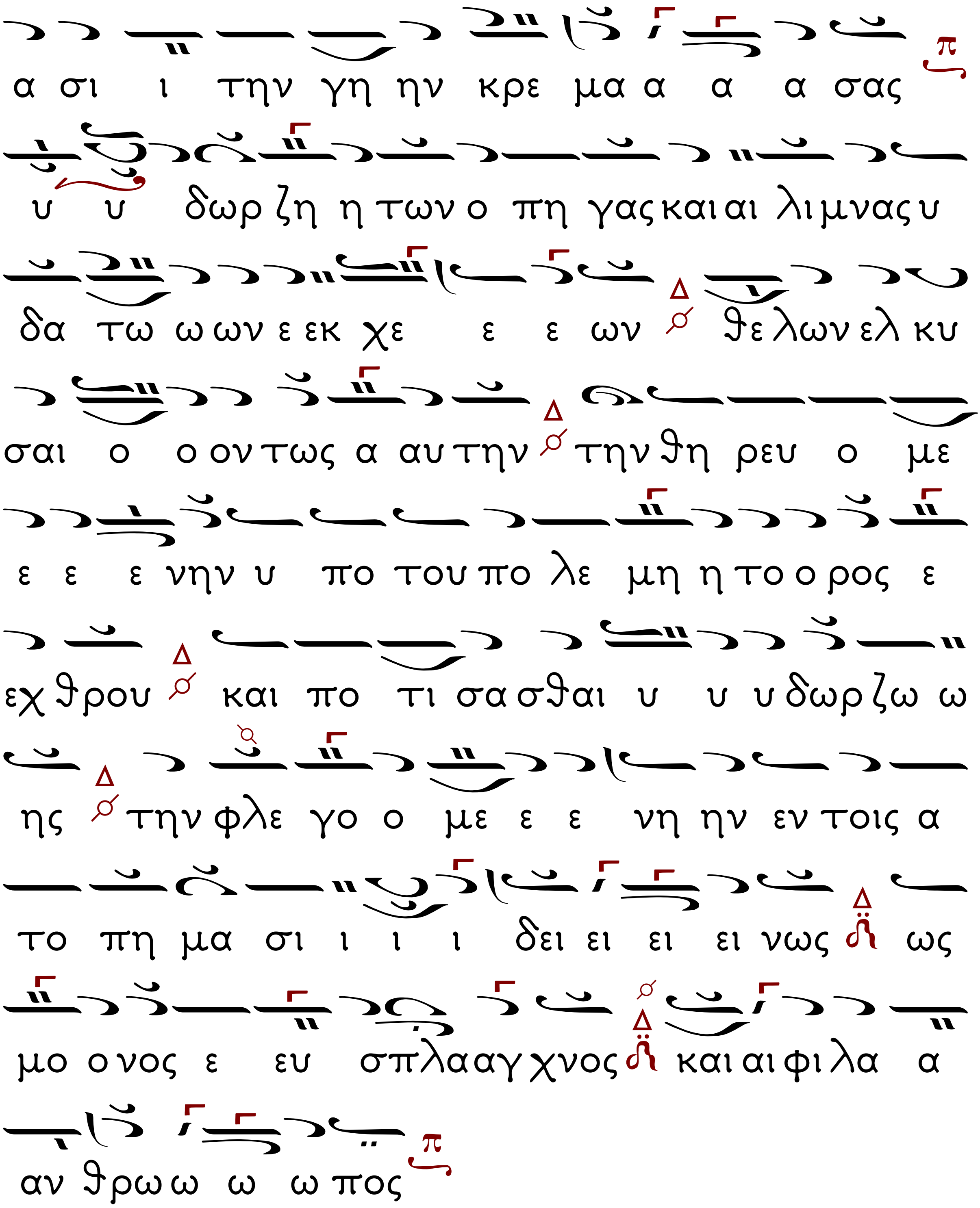
α σι ι την γη ην κρε μα α α α σας π
υ υ δωρ ζη η των ο πη γας και αι λι μνας υ
δα τω ω ων ε εκ χε ε ε ων ϑε λων ελ κυ
σαι ο ο ον τως α αυ την την ϑη ρευ ο με
ε ε ε νην υ πο του πο λε μη η το ο ρος ε
εχ ϑρου και πο τι σα σϑαι υ υ υ δωρ ζω ω
ης την φλε γο ο με ε ε νη ην εν τοις α
το πη μα σι ι ι ι δει ει ει ει νως ως
μο ο νος ε ευ σπλααγ χνος και αι φι λα α
αν ϑρω ω ω ω πος π

Καὶ νῦν
Τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου·
Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νω ων α α α α α μην

Ο δι α α σε Θε ο πα τω ωρ Προ ο

φη η η τη ης Δα α αυ ιδ με λω δι

κως πε ρι ι σου προ ο α α νε φω ω ω

νη η η η σε τω με γα λει ει α σοι ποι

η η η σαα α αν τι πα ρε ε ε στη

η βα σι λι ι ισ σα α εκ δε ξι ω

ω ω ων σου σε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω ω

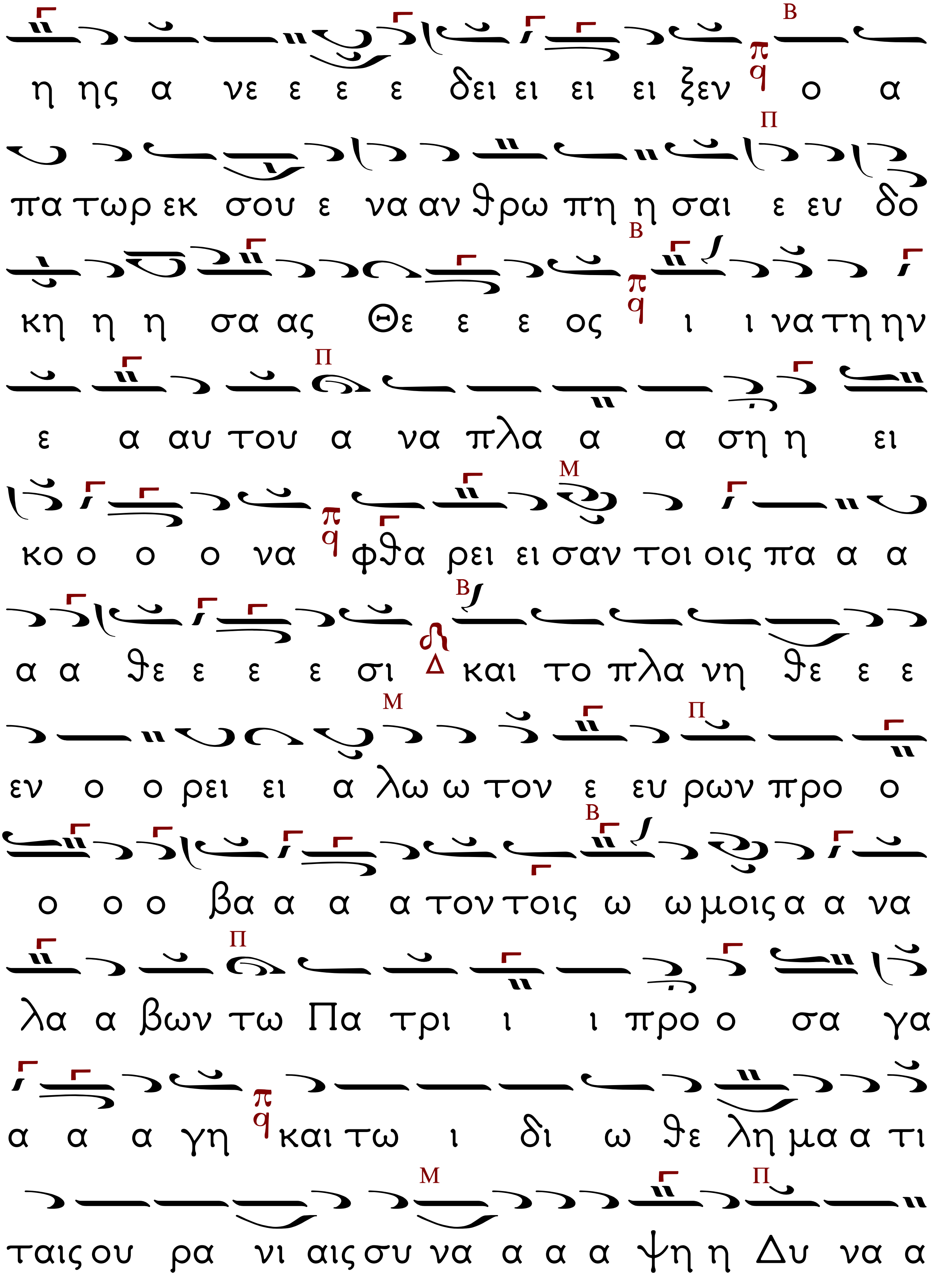
η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ο α
πα τωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να τη ην
ε α αυ του α να πλα α α ση η ει
κο ο ο ο να φθα ρει ει σαν τοι οις πα α α
α α θε ε ε ε σι Δ και το πλα νη θε ε ε
εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο
ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις α α να
λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα γα
α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι
ταις ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α

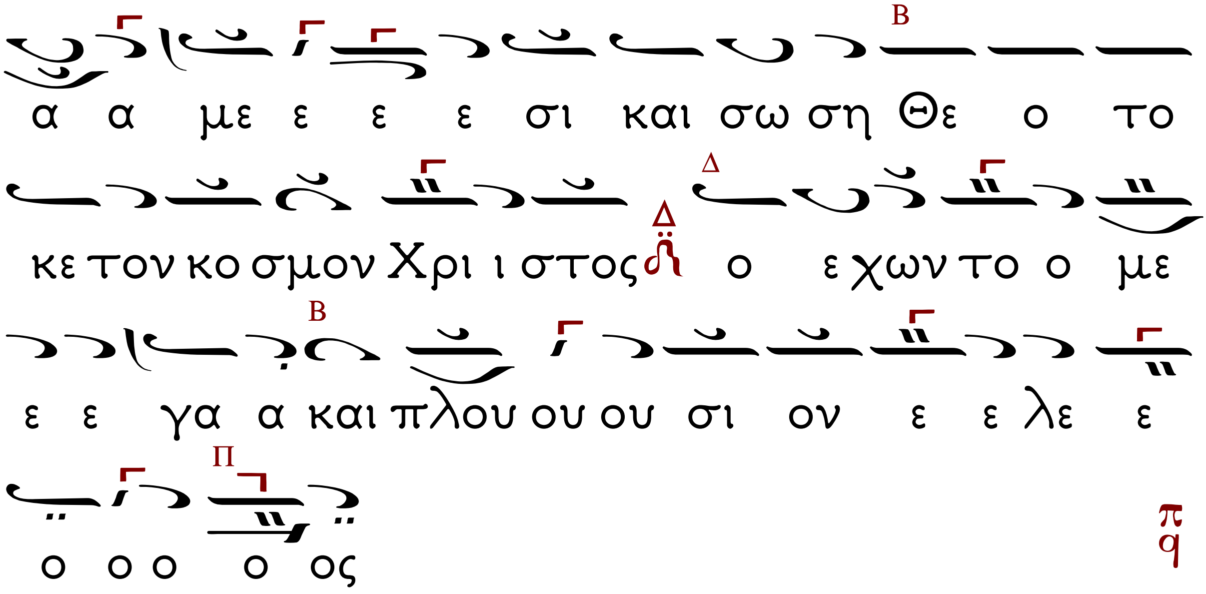
α α με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το
κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε χων το ο με
ε ε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε λε ε
ο ο ο ο ος

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

Ἦχος Δι

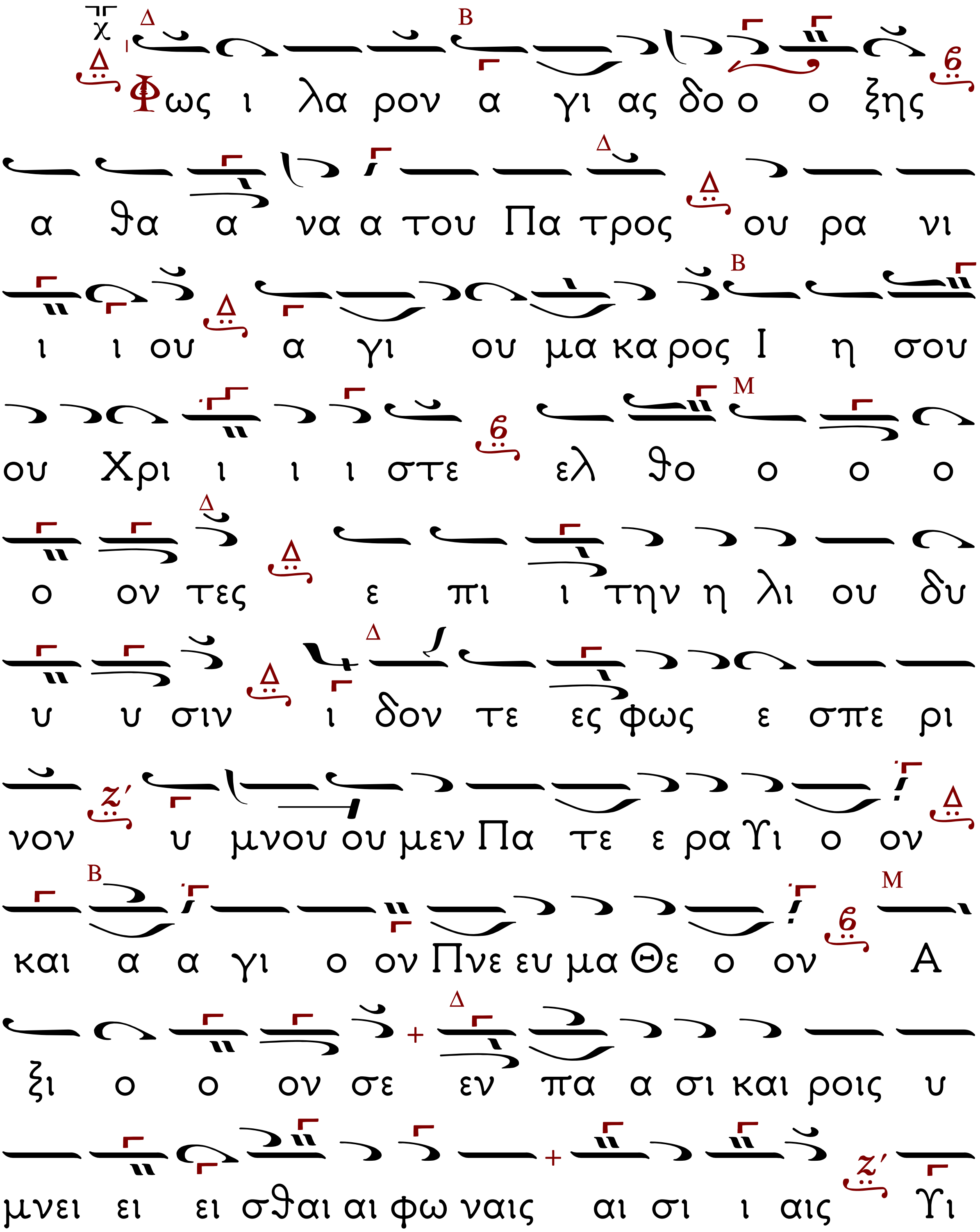

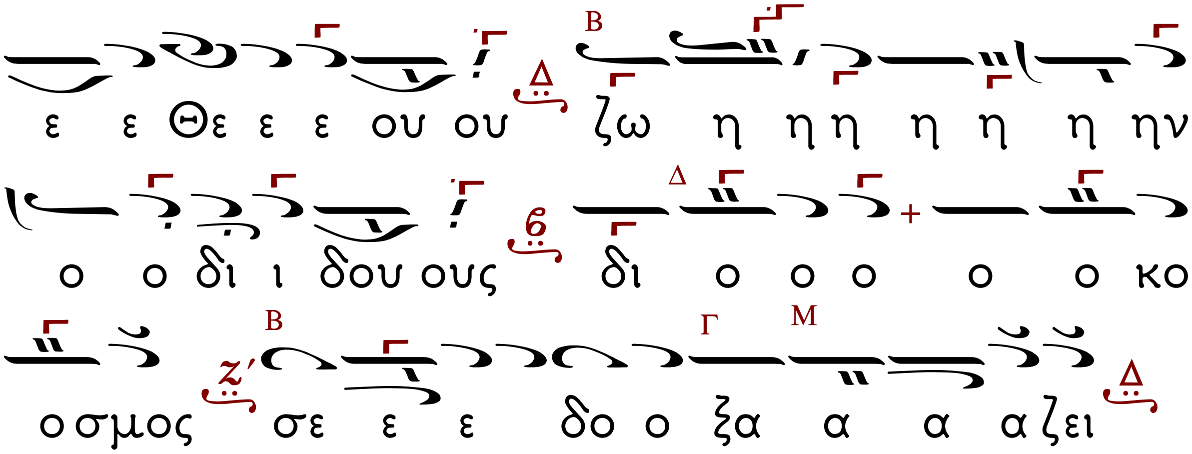

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η ην

ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο κο

οσμος σε ε ε δο ο ξα α α α ζει

Προκείμενον

Ἦχος Δι

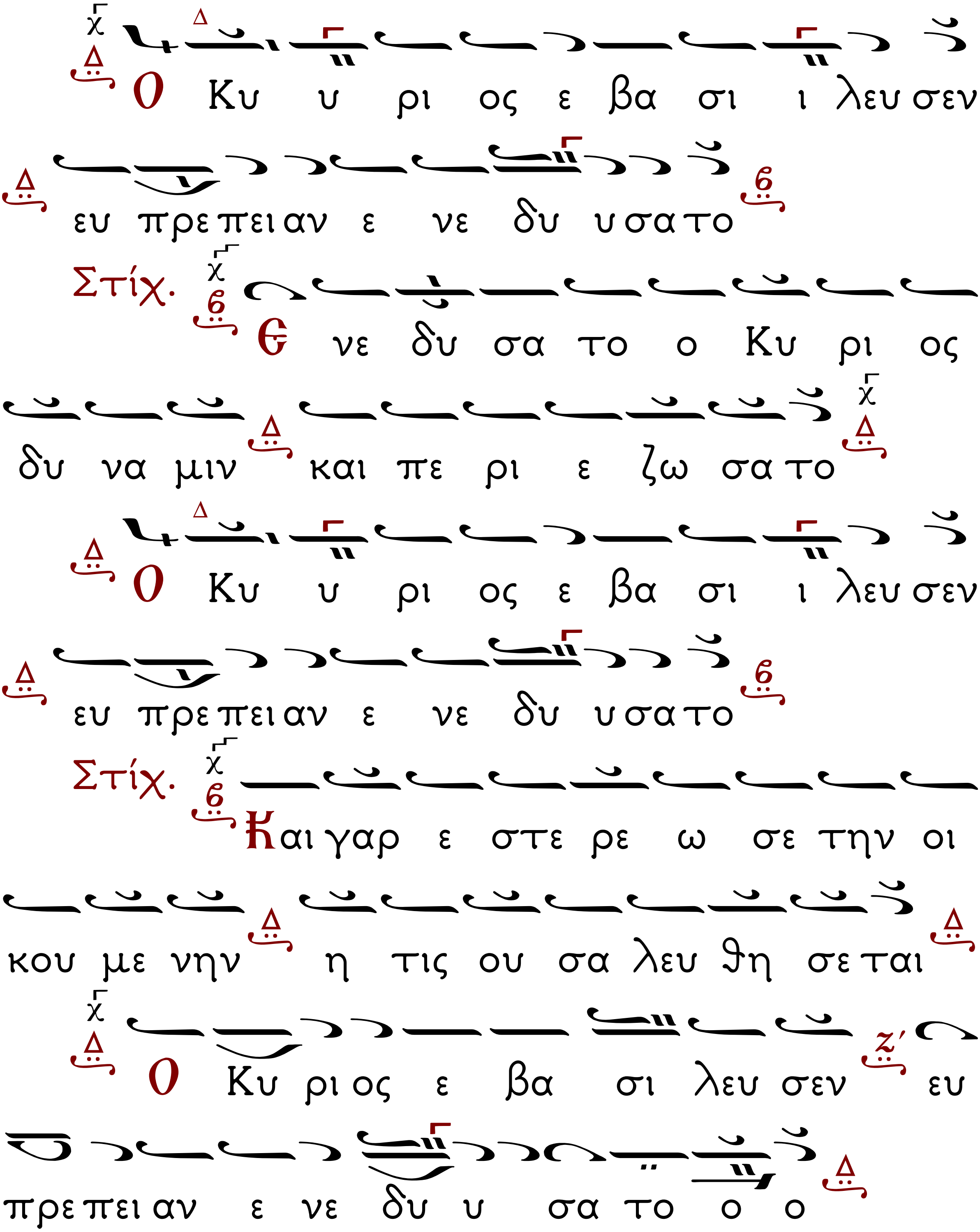

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τόν στίχον Ἀπόστιχα:
Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν

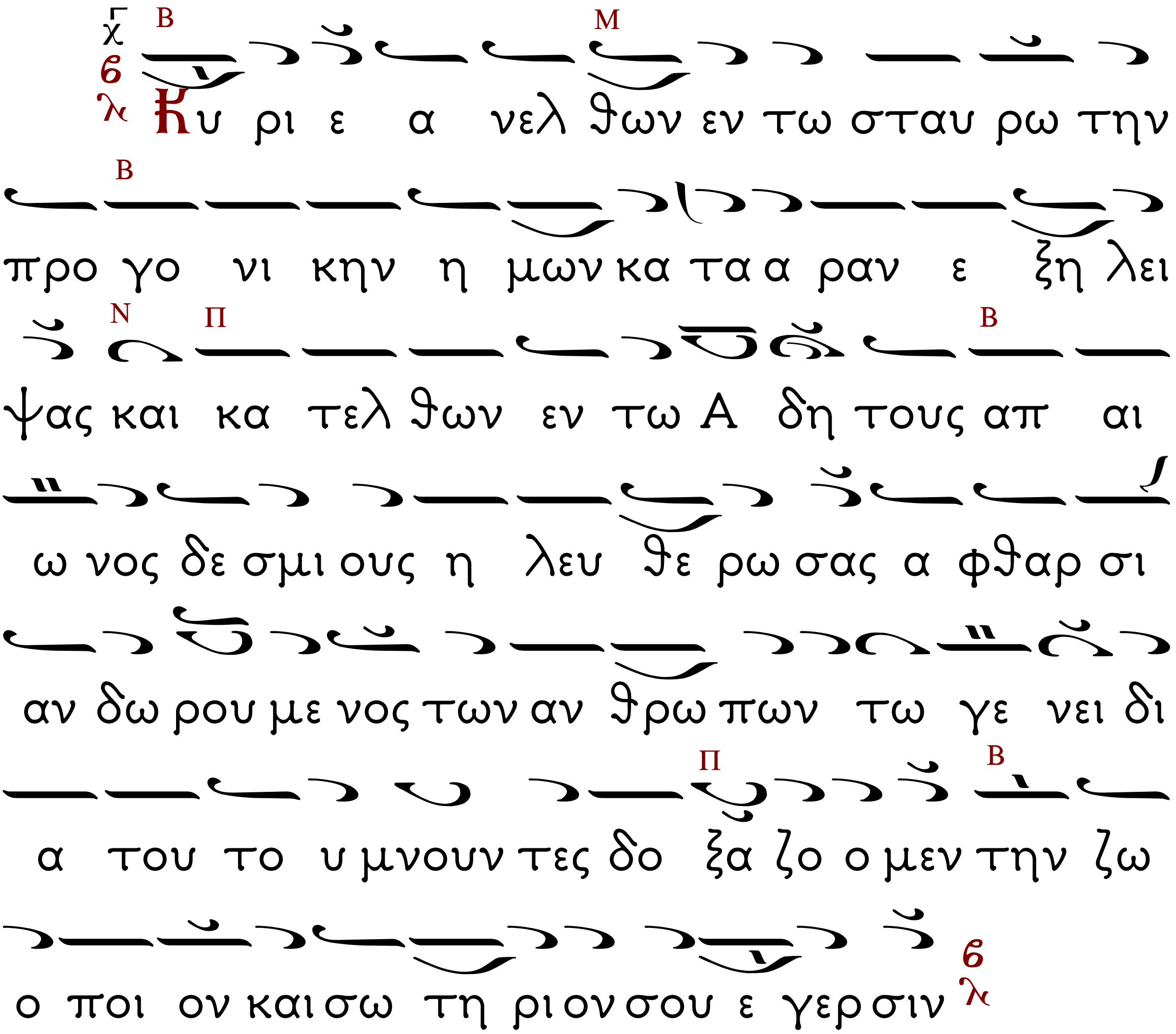

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος πλ. α'

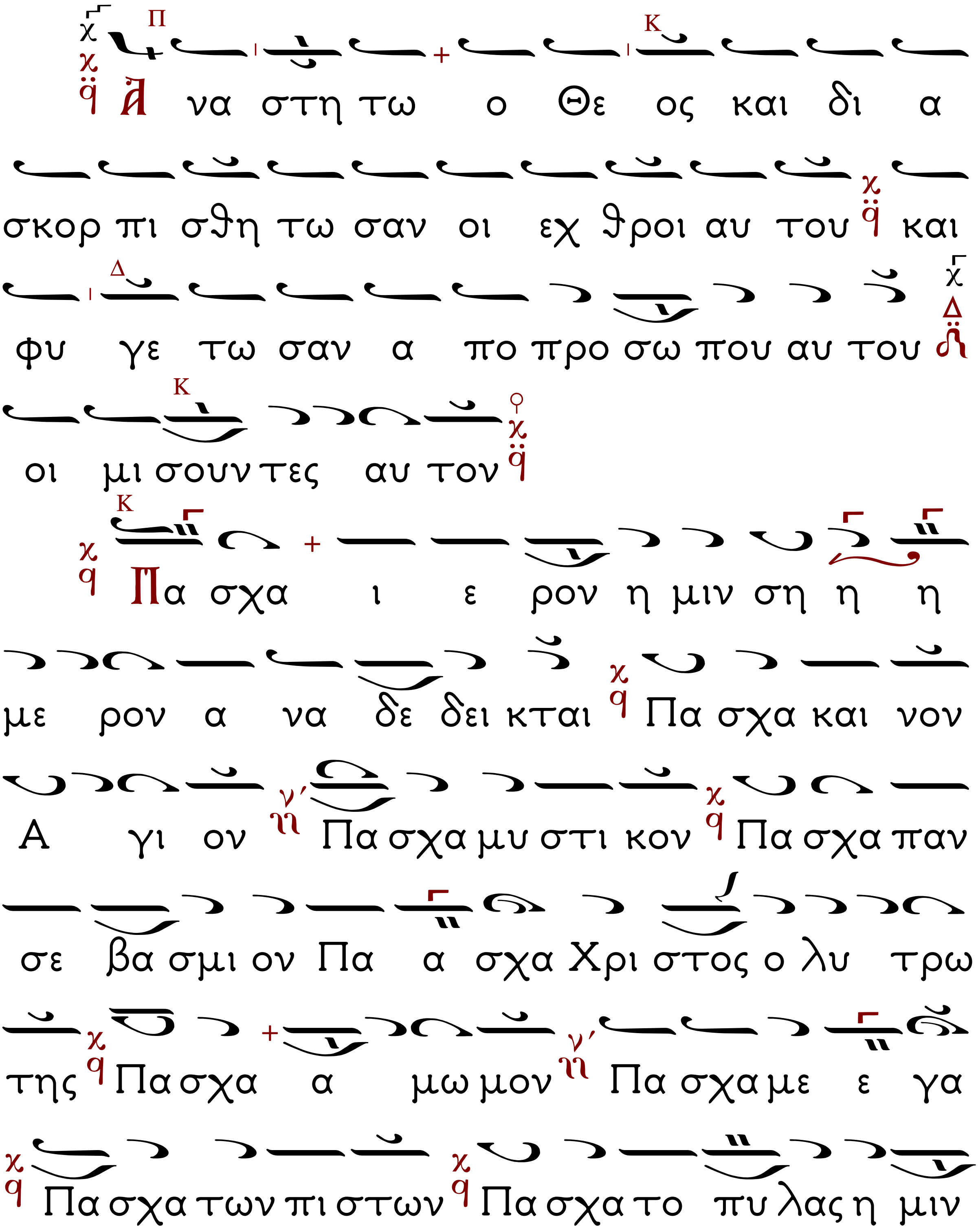

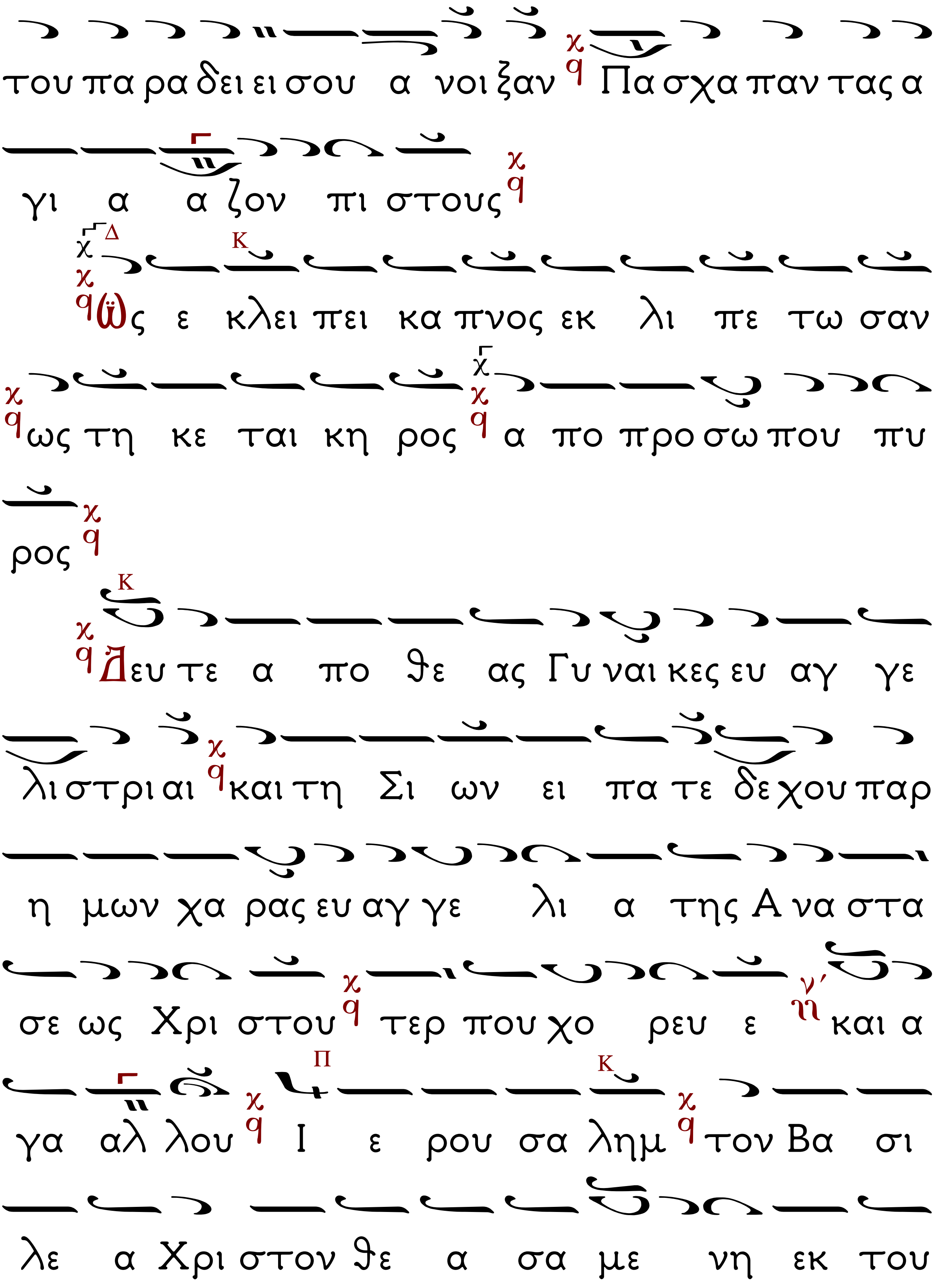
του πα ρα δει ει σου α νοι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους
Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
ως τη κε ται κη ρος α πο προ σω που πυ
ρος
Δευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ
η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα
σε ως Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α
γα αλ λου Ι ε ρου σα λημ τον Βα σι
λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ του

μνη μα τος ως νυμ φι ον προ ερ χο με ε

νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω

λοι α πο προ σω που του Θε ου και οι δι

και οι ευ φραν θη τω σαν

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα

θε ε ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του

Ζω ο δο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι

θον κα θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα

με νος αυ ταις ου τως ε λε γε τι ι ζη τει τε

τον ζων τα με τα α των νε κρων τι ι θρη νει τε

τον α φθαρ τον ως εν φθο ρα α πελ θου ου
σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ του ου Μα θη
ταις
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η
σεν ο Κυ ρι ος α γαλ λι α σω με θα
και ευ φραν θω μεν εν αυ τη
Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα
σχα Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει
λε Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ
ξω με θα ω ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ πης
και γαρ εκ τα φου ση με ρον ωσπερ εκ πα

στου εκ λαμ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α χα ρας ε

πλη σε λε γων Κη ρυ υ ξα τε Α πο στο ο

ο ο ο λοις

Εἰς τὸν στίχον, Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος·

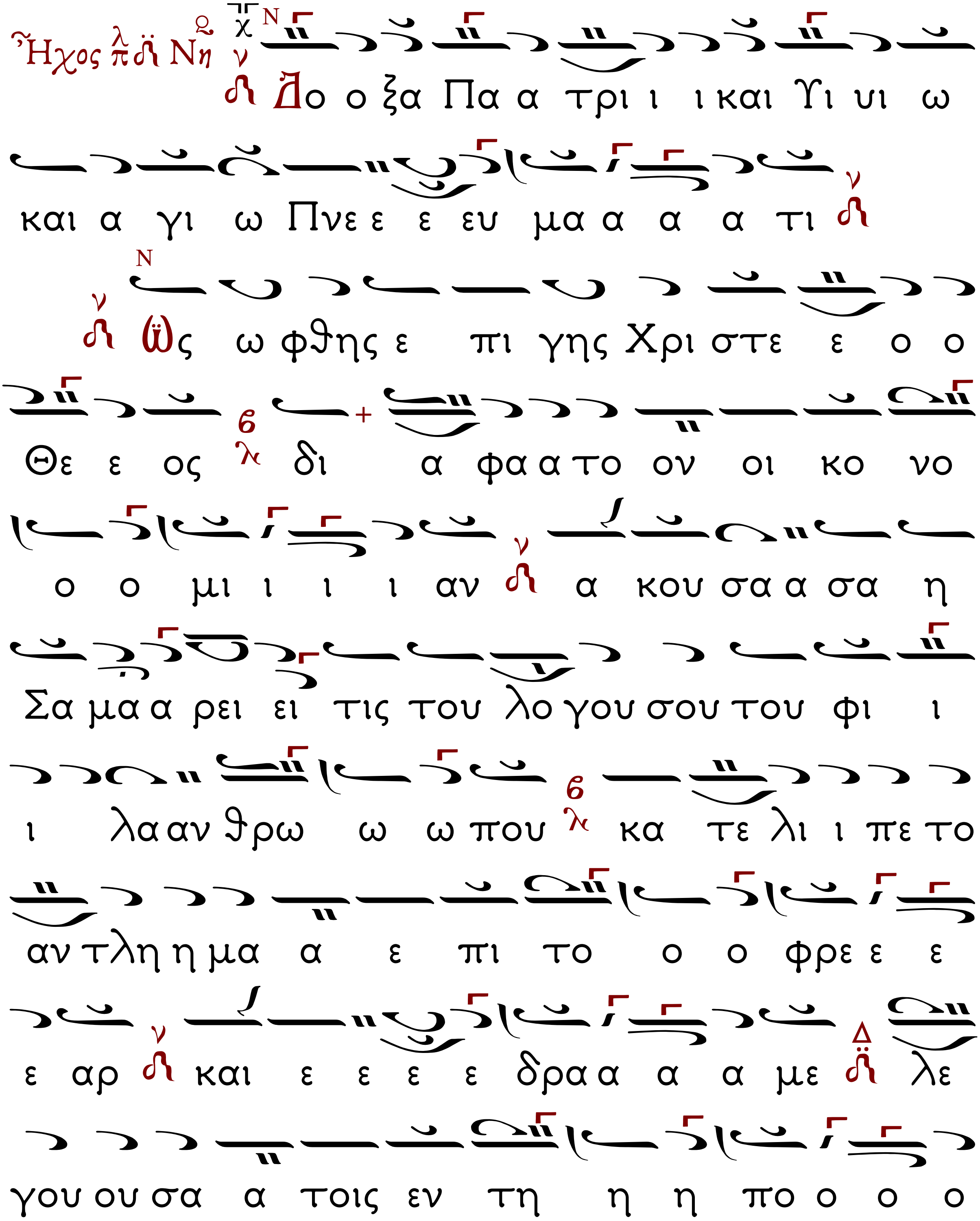

λει δευ τε ε ι δε ε τε κα αρ δι ι ο ο

γνω ω ω στην μη τι ου ου τος υ υ πα α αρ

χει ο προσ δο κω ω με νο ο ος Χρι ι ι ι

στος ο ε ε χων το με γα ε ε ε ε λε

ε ε ε ος

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Ἦχος πλ. δ'

Και νυ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ω να α

α μην

Με σου σης της ε ο ορ της δι δα

σκον το ος σου Σω ω τηρ ε λε ε γο ον οι

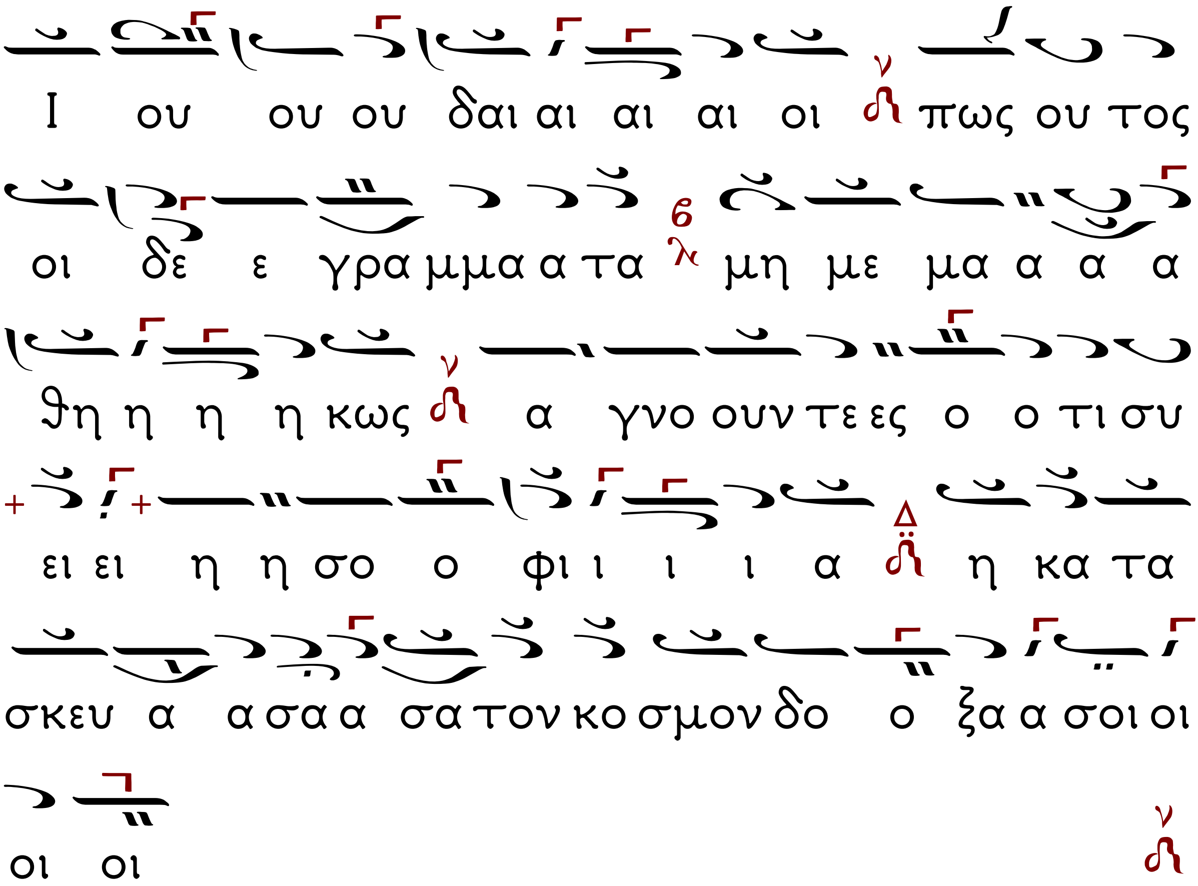
Ι ου ου ου δαι αι αι αι οι πως ου τος
οι δε ε γρα μμα α τα μη με μα α α α
θη η η η κως α γνο ουν τε ες ο ο τι συ
ει ει η η σο ο φι ι ι ι α η κα τα
σκευ α α σα α α σα τον κο σμον δο ο ξα α σοι οι
οι οι

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

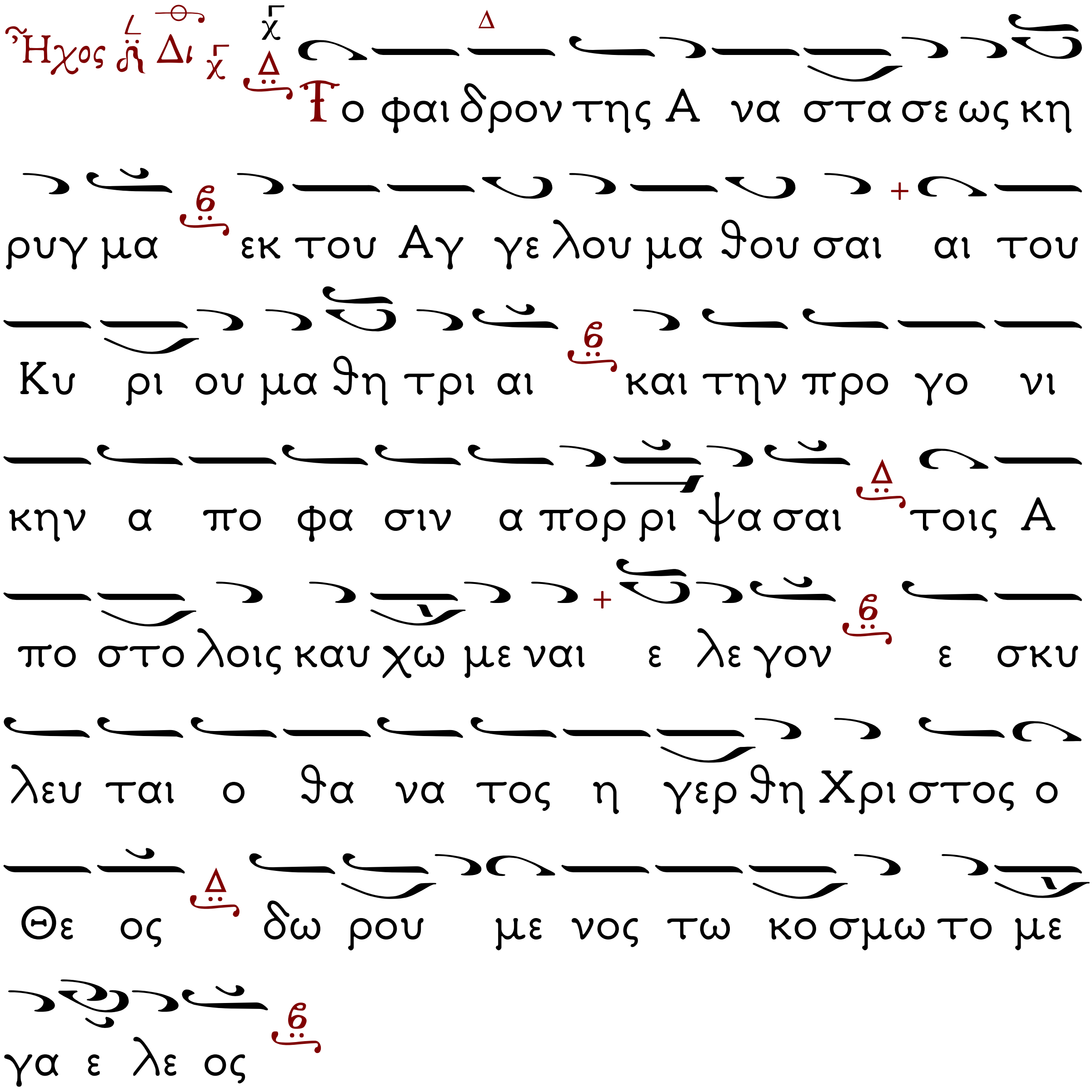

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

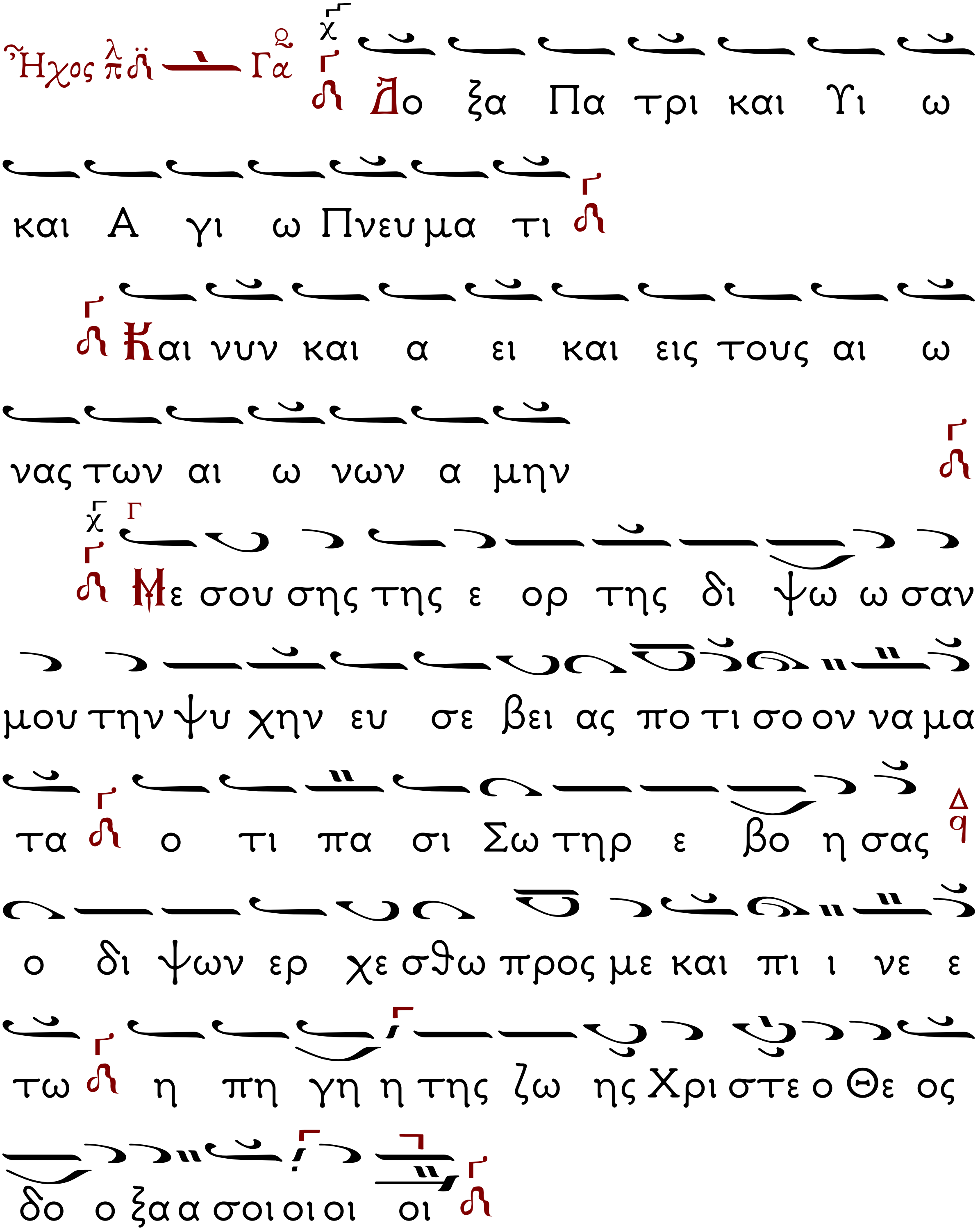

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ

μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.